

OKTOBER 2011 BREZPLAČNO

03-2011

ŠTORSKI OBČAN

PRVOŠOLCI SO PRESTOPILI ŠOLSKI PRAG

No, pa smo ga končno spet dočakali, 1. šolski dan, seveda. Letos je v naše šolske klopi sedlo 26 prvošolcev. Kljub stiski s prostorom na šoli je za prvošolce poskrbljeno, da imajo udobno namestitev v veliki učilnici v drugem nadstropju. Tu smo jih letos tudi sprejeli. Pričakal jih je prelep travnik in velika rdeča kapica. Prvošolci so z vznemirjenjem čakali na začetek presenečenja. Najprej jih je prijazno pozdravila gospa Andreja Jugovič Hočevar, pomočnica ravnatelja. Sledila je glasbena pravljica Palček Pohajalček, ki so jo zaigrali in zapeli učenci drugega razreda. Za dobrodošlico so jim zapeli še pesmici Ura in V šolo in tako smo novince povabili v našo učilnico, v kateri je še vedno prostor tudi za igrače. Prvošolcem smo čestitali, kot se za tako pomemben dogodek tudi spodobi. Pričakali so jih tudi Švigazajčki, njihovi novi plišasti prijatelji in pa rumena rutica, ki jih bo vsak dan spremljala v šolo in opozarjala druge na mlade udeležence v prometu. Starši so dobili še kratka obvestila, prvošolci pa čokoladico in sok.

Prvi šolski dan smo našim otrokom in njihovim staršem želeli pripraviti tako, da jim bo ostal v lepem spominu in upava, da nam je to tudi uspelo. Sedaj pa z veliko energije veselo naprej v nove šolske dni.

Pripravili: Mateja Turinek,
Maja Lokmič

Prvošolci v velikem pričakovanju

Rumene rutice za naše prvošolce

Otroci iz 2. razreda v pravljici Palček Pohajalček

ŠTORSKI OBČAN

KAZALO	
AKTUALNI DOGODKI	4
OBVESTILA	8
ZGODILO SE JE	11
O DELU DRUŠTEV	34
ZANIMIVOSTI	37
KMETUJMO SKUPAJ	45
SREBRNE NITI	46
DOGAJANJE V DOMU LIPA	48
DUHOVNE STRANI	49
UTRINKI IZ ŠOLE	50
VABILA	51

Štorski OBČAN izhaja v nakladi 1600 izvodov. Poštnina plačana pri pošti Štore. Na osnovi Zakona o davku na dodano vrednost (Ur. l. RS št. 89/98, 17/00, 19/00, 27/00, 66/00) se za glasilo plačuje 20 % davek na dodano vrednost.

OBČINA ŠTORE

Cesta XIV. divizije 15
3220 ŠTORE
e-mail: tajnistvo@store.si
Tel: 03/ 780 38 40
Fax: 03/ 780 38 50
<http://www.store.si>

Uradne ure in uradne ure po telefonu:

ponedeljek:	8.00 do 12.00 in 13.00 do 15.00
sreda:	8.00 do 12.00 in 13.00 do 17.00
četrtek:	odprta samo sprejemna pisarna
petek:	8.00 do 13.00

Uradne ure župana Mirana Jurkoška:

ponedeljek-četrtek 7.30 - 9.00
sreda 15.00 - 17.00

Uradne ure podžupana Ivana Jurkoška: sreda 16.00 - 17.00

KRAJEVNA SKUPNOST SVETINA

Svetina 6
3220 ŠTORE
Tel: 03/ 5774 - 106

Uradne ure predsednika
krajevne skupnosti Svetina: ponedeljek 15.00 - 16.00

Odbor za izdajo časopisa si pridržuje pravico do sprememb in krajšanja prispevkov, če je le to potrebno. **Prispevke s fotografijami pošljite po pošti, na CDju ali na naslov elektronske pošte: tajnistvo@store.si. Zaradi predvidenega izida naslednje številke v decembru pričakujemo vaše prispevke do 15. 11. 2011.**

Odgovorni urednik: Dušan Volavšek
Prispevke lektorira: Manca Mirnik
Uredniški odbor: Ivanka Tofant, Jože Kragelj, Mojca Korošec, Dušan Volavšek, Manca Mirnik, Emil Kačičnik, Daša Dolenc.

Prispevke zbrala: Sabina Firšt
Oblikovanje, priprava in tisk: Unigrafika®
Cesta na Pečovje 5 - 3220 Štore

POVZETEK ZAPISNIKA

**6. redne seje občinskega sveta občine Štore,
ki je bila v sredo, 21. 9. 2011, ob 17. uri v veliki sejni sobi občine Štore**

DNEVNI RED:

1. Potrditev zapisnika 5. redne seje;
2. Seznani tev s finančno izgubo osnovne šole Štore iz preteklih let;
3. Predlog odloka o porabi koncesijske dajatve za trajnostno gospodarjenje z divjadjo na območju občine Štore – hitri postopek;
4. Predlog odloka o spremembah in dopolnitvah odloka o gospodarskih javnih službah v občini Štore – hitri postopek;
5. Predlog odloka o načinu izvajanja gospodarske javne službe za upravljanje in vzdrževanje javne razsvetljave v naseljih v občini Štore – hitri postopek;
6. Predlog odloka o režijskem obratu v občini Štore – hitri postopek;
7. Predlog odloka o spremembah odloka o javnem redu in miru v občini Štore – hitri postopek;
8. Predlog odloka o spremembah in dopolnitvah odloka o spremembah v javnem podjetju Simbio, družba za ravnanje z odpadki d.o.o. – hitri postopek;
9. Predlog sklepa o dopolnitvah sklepa o letnem načrtu razpolaganja z nepremičnim premoženjem občine Štore za leto 2011;
10. Predlog cenika za objavo reklamnih oglasov v glasilu Štorski občan;
11. Pobude in vprašanja.

Občinski svet je na 6. redni seji 21. 9. 2011:

- potrdil zapisnik 5. redne seje občinskega sveta;
- se seznanil s finančno izgubo j.z. osnovna šola Štore iz preteklih let;
- sprejel odlok o porabi koncesijske dajatve za trajnostno gospodarjenje z divjadjo na območju občine Štore;
- sprejel odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o gospodarskih javnih službah v občini Štore;
- sprejel odlok o načinu izvajanja gospodarske javne službe za upravljanje in vzdrževanje javne razsvetljave v naseljih v občini Štore;
- sprejel odlok o režijskem obratu v občini Štore;
- sprejel odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o javnem redu in miru v občini Štore;
- sprejel odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o spremembah v javnem podjetju Simbio, družba za ravnanje z odpadki d.o.o.;
- sprejel sklep o dopolnitvah sklepa o letnem načrtu razpolaganja z nepremičnim premoženjem občine Štore za leto 2011;
- sprejel cenik za objavo reklamnih oglasov v lokalnem časopisu Štorski občan.

Lidija Buser

CENIK ZA OBJAVO REKLAMNIH OGLASOV V ŠTORSKEM OBČANU

Velikost oglasnega prostora	Cena z DDV
Cela stran	250 EUR
1/2 strani	125 EUR
1/4 strani	75 EUR
1/8 strani	35 EUR
1/16 strani	20 EUR

Za oglaševanje v glasilu lahko sklenemo letno pogodbo, s katero na redno ceno oglasov naročniku priznamo popust, in sicer za **celostranski oglas 30 % popust, za polstranski oglas 20 % popust ter za manjše oglase 10 % popust**. Število oglasnih strani v lokalnem časopisu Štorski občan je omejeno.

Malih oglasov, zahval, voščil in osmrtnic NE OBJAVLJAMO. Prav tako ne objavljamo promocijskih besedil političnih strank in drugih politično motiviranih besedil. Ustrezno pripravljen oglas mora biti poslan na elektronski naslov tajnistvo@store.si
Oblikovani oglasi morajo biti pripravljeni v formatu PDF ali JPG.

**Projekt »Oblikovanje skupnih čezmejnih okoljskih standardov« z akronimom »48 UR«
je delno sofinanciran iz Operativnega programa IPA Slovenija-Hrvaška 2007-2013**

IZGRADNJA POVEZOVALNEGA KANALA ODPADNIH VOD MED OBRTRNO CONO ŠTORE-VZHOD IN OBRTRNO CONO ŠTORE-ZAHOD

O projektu oblikovanja skupnih čezmejnih okoljskih standardov z akronimom »48 UR«, ki je delno sofinanciran iz Operativnega programa IPA Slovenija-Hrvaška 2007-2013 in se izvaja skupaj s projektnimi partnerji občino Podčetrtek, Razvojno agencijo Sotla, Okoljsko raziskovalnim zavodom Slovenske Konjice in občino Zagorska Sela, se je v preteklih mesecih veliko govorilo.

Omenjeni projekt sledi ciljem, zaradi katerih je bil zasnovan, tako je bila v mesecu septembru 2011 podpisana pogodba s ponudnikom za izvajanje del. Izvajalec del Tomgrad, strojna zemeljska dela, Tomaž Hohnjec s.p. iz Podčetrka je na gradbišču izgradnje povezovalnega kanala odpadnih voda med obrtno cono Štore-vzhod in obrtno cono Štore-zahod z deli pričel septembra 2011.

Občina Štore bo izvedla povezovalni kanal odpadnih vod med obrtno cono Štore-vzhod in obrtno cono Štore-

zahod. V obrtni coni Štore-vzhod je postavljena začasna mobilna čistilna naprava, na katero so priključene odpadne vode iz dela naselij Kompole in Draga, ter odpadne vode iz obrtne cone Štore-vzhod. Predvideni povezovalni kanal odpadnih vod med obrtno cono Štore-vzhod in obrtno cono Štore-zahod bo priključen na obstoječo fekalno kanalizacijo v obrtni coni Štore-zahod, ki pa je že priključena na centralno čistilno napravo v Celju.

Po izgradnji povezovalnega kanala se bo začasna mobilna čistilna naprava v okviru projekta »48 UR« predstavila v občino Podčetrtek (Pristava pri Mestinju).

S projektom »48 UR« želimo preseči trenutno stanje in težave ter s pomočjo skupnega delovanja partnerjev in povečanjem ozaveščenosti pripraviti integralni pristop pri reševanju okoljskih problematik, ki nikoli niso samo lokalne, pač pa širše,

regionalne in čezmejne. Občina Štore bo s pridobitvijo novega povezovalnega kanala za odvod odpadnih voda postala okolju prijaznejša občina

V okviru projekta »48 UR« je bila oblikovana okoljska svetovalna pisarna na sedežu občine Štore. Svetovalka je v okoljski pisarni dosegljiva vsak prvi četrtek v mesecu med 13.00 in 15.00 uro. Vljudno vabljeni k obisku.

Ob izteku omenjenega projekta 48 UR bomo projektni partnerji 18. novembra 2011 v Podčetrku organizirali mednarodno srečanje in konferenco, na katero vljudno vabimo vse, ki jih zanima problematika varovanja okolja. Podrobnejše informacije o dogodku bodo dostopne na spletnih straneh www.48ur.org in www.store.si.

Benja Hrvatič,
sodelavka na projektu

REPUBLIKA SLOVENIJA
SLUŽBA VLADE RS ZA LOKALNO SAMOUPRAVO
IN REGIONALNO POLITIKO

Naložba v vašo prihodnost
Operacijo delno financira Evropska Unija
Instrument za predpristupno pomoč

Ulaganje u vašu budućnost
Operacijo djelomično financira Europska unija
Instrument pretprištupne pomoči

LEPO UREJENO OKOLJE

Za lep videz kraja, v mislim imam divja odlagališča, občani ponavadi poskrbimo sami ali pa z različnimi akcijami, ki nosijo takšen ali drugačen naslov. Praviloma pa ta divja odlagališča povzročajo nekulturno človeško bitje. Nekaj jih »prispevajo« naši občani, nekaj pa jih tudi dobimo zagotovo iz »uvoza« od naših dobrih občanov iz sosednjih občin. Nič ne pride iz Lune ali Marsa. Vse akcije prebivalcev so hvalevredne in jih je potrebno iskreno spoštovati. Prav je tudi, da se tisti, ki so nekoliko bolj fotogenični, postavijo pred

fotoaparati in jih imamo lahko še posebej za zgled.

Za lep in urejen videz kraja ali občine pa je potrebno še nekoliko več. Zelo pomembne so tudi stavbe oz. različni objekti, ki lahko krasijo ali pa sramotijo kraj. S tem drugim primerom se na veliko žalost zelo dolgo ubadamo tudi na Lipi v Razgledni ulici. Sicer ne želim biti žaljiv, vendar takšne objekte lahko vidiš samo še v kakšnem zakotnem kraju Romunije ali Albanije.

Imam pa še eno idejo, ki sicer ni od včeraj. Gre za ležeče ovire in ne za kakšne

prometne znake, ki jih skoraj nihče ne upošteva. V tem primeru gre predvsem za ulico Karla Vovka, kjer si nekateri cestni divjaki izživljajo na vse mogoče načine. Imamo srečo, da še ni prišlo do kakšne tragedije z izgubo človeškega življenja.

Ne gre za pretiravanja, ker dovolj dobro poznam stanje, saj tam živim in to gledam iz dneva v dan in Bog ne daj, da bi me kdo hotel prepričevati, da temu ni tako in da je postavitve le teh nemogoča.

Srečko Križanec

ČUVAJMO NOVO PRIDOBITEV

Obnova struge potoka, tu in tam obložene s kamenjem, z vrha Kresnik do gasilskega doma bo zagotovo preprečila ne tako redke poplave v dolini.

Bila je dolgo pričakovana, potrebna in danes najbrž ni občana, ki ne bi bil zadovoljen z obnovo, še zlasti, ker je tudi zunanji videz narejenega všečen očem.

Upam lahko, da obnovljena in olepšana struga našega potoka ne bo postala smetišče in odlagališče najrazličnejše navlake.

Verica Štante Skok

REKONSTRUKCIJA IN PRIZIDEK VRTCA LIPA V ŠTORAH

RAZVOJNA AGENCIJA SAVINJSKE REGIJE, d.o.o.

Naložba v vašo prihodnost

OPERACIJO DELNO FINANCIRA EVROPSKA UNIJA
Evropski socialni sklad

RASR, Razvojna agencija Savinjske regije, d.o.o.

V OKVIRU
ENOTNE REGIJSKE ŠTIPENDIJSKE SHEME SAVINJSKE REGIJE
ZA ŠOLSKO/ŠTUDIJSKO LETO 2011/2012

objavlja

JAVNI RAZPIS ŠTIPENDIJ ZA DIJAKE IN ŠTUDENTE

Razpisujemo kadrovske štipendije 39-tih delodajalcev iz Savinjske regije.

Razpisano število štipendij je 201. Za dijake je namenjenih 65, za študente pa 136 štipendij.

Namenjene so dijakom in študentom, ki se izobražujejo doma ali v tujini in se bodo po končanem šolanju oz. študiju zaposlili pri delodajalcu, ki ga je štipendiral.

Do štipendij iz Enotne štipendijske sheme Savinjske regije so upravičeni:

- dijaki, ki se šolajo za tretjo, četrto in peto raven izobrazbe v Republiki Sloveniji ali v tujini in niso zaposleni;
- dodiplomski študenti, ki se izobražujejo v Republiki Sloveniji ali v tujini in niso zaposleni;
- podiplomski študenti, ki se izobražujejo v Republiki Sloveniji ali v tujini in niso zaposleni;
- dijaki in študentje, ki ne prejemaajo še nobene štipendije.

Rok za oddajo vlog za dijake in študente je torek, 11. oktober 2011.

Prijava na javni razpis mora biti podana na **Prijavnem obrazcu »OBR-2 VLOGA ZA ŠTIPENDIJO ENOTNE REGIJSKE ŠTIPENDIJSKE SHEME SAVINJSKE REGIJE ZA ŠOLSKO/ŠTUDIJSKO LETO 2011/2012 (RŠS SAVINJSKE REGIJE 2011/2012)« z vsemi obveznimi prilogami.**

Obrazec lahko kandidati dobijo na spletni strani RASR, Razvojna agencija Savinjske regije, d.o.o., www.rasr.si.

Štipendijska shema je posebna priložnost za podjetja in podjetnike, ki se odločili dodeliti kadrovske štipendije, saj polovico sredstev krije Evropski socialni sklad.

Občina Štore se je odločila, da se to šolsko/študijsko leto vključi v štipendijsko shemo Savinjske regije, tako da iz občinskega proračuna dodatno prispeva del sredstev iz naslova obveznosti delodajalca.

Več informacij dobite na:

RASR, Razvojna agencija Celje, d.o.o., Ulica XIV. divizije 12, 3000 Celje

Kontaktna oseba: Barbara Kač Kadunc

Tel.: (03) 589 40 94; e-pošta: barbara.kac@rasr.si.

Barbara Kač Kadunc,
vodja projekta

Janez Jazbec,
direktor RASR d.o.o.

ZMANJŠAJMO ŠTEVILO PADCEV V STAROSTI

Se je tudi vam že zgodilo, da ste v zadnjih desetih letih padli? Starejši kot smo, več je možnosti, da pademo.

Domače stanovanje, kjer se počutimo najbolj varne in ne posvečamo dovolj pozornosti hoji, opravičilo, običajnim aktivnostim, **je najbolj nevarno za padce**.

Padci v starosti so z vsakega vidika pomemben javno-zdravstveni in socialni problem, ki pa mu naša zdravstvena in socialna politika še ne namenjata potrebne pozornosti. Pametno je, da človek v svojih zrelih letih poskrbi, da bo na stara leta padcev manj, predvsem tistih usodnih, saj je reklo, **da je najprej vsak sam odgovoren za svoje zdravje**, danes že vsem znano. Iz statističnih podatkov je razvidno, da med ljudmi, starimi nad 70 let, pade četrtnina, med tistimi nad 85 let pa polovica. Med 200 padci je v starosti do 69 let en zlom kolka, med tistimi nad 85 leti pa že 20 zlomov. V starosti nad 80 let se konča četrtnina zlomov kolka s smrtjo v pol leta, druga četrtnina potrebuje dosmrtno nego. Polovica starih nad 80 let po padcu ne pride več domov, ampak jih dajo v dom.

Preventivnemu razmišljanju in ravnanju je treba omogočiti, da nas spremljata povsod, kjer živimo, čustvujemo, ljubimo, se učimo,

delamo, vzgajamo otroke, se rekreiramo in zabavamo. Preventivna misel in ravnanje naj bi prišla v vsako slovensko okolje.

ZAKAJ JE V STAROSTI PADCEV VEČ IN SO BOLJ NEVARNI?

Organizem se stara v celoti, od kože, organov, živčevja in kosti. Refleksi se upočasnijo, pozornost se zoži, potrebno je več časa, da se misel izostri in ubesedi. Staranje se kaže tudi v spremenjenem gibanju in hoji. Koraki so krajši in počasnejši, drža nog širša, stopala se dvigajo manj visoko ali celo podrsavajo po tleh, trup in težišče se pomakneta naprej.

Vzravnana in prožna hoja je rezultat številnih telesnih funkcij, čutil, gibal in živcev. Verjetnost padcev je manjša pri tisti, ki skrbijo za svoje gibalne sposobnosti, so družbeno aktivni in samostojni, primerno obuti in oblečeni, imajo ustrezno urejeno stanovanje s prilagoditvami za varno starost, poznajo zaščitno hojo in izvajajo vaje v padanju in vstajanju, živijo zdravo v sožitju in aktivno z morebitnimi kroničnimi boleznimi idr.

KAJ LAHKO NAREDI VSAK SAM, DA BO VERJETNOST PADCEV VELIKO MANJŠA?

Vključite se v tečaj za zmanjševanje padcev, ki ga bodo v Celju vodile

usposobljene voditeljice, ki so v vlogi prostovoljk z namenom razširjati preventivno zavest o ustreznem ravnanju in ukrepanju. Vodile vas bodo skozi deset srečanj učne skupine za preprečevanje padcev.

Na tečaju boste prejeli knjižico, v kateri so opisana spoznanja o padcih v starosti in navodila, kaj lahko storite, da bo padcev čim manj. Opisane so tudi preproste telovadne vaje, s katerimi lahko bistveno utrdite ravnotežje.

Na tečaju boste aktivno sodelovali. V ospredju bodo vaše izkušnje in praktično vsakdanje življenje. Pogovarjali se bomo o nevarnostih za padce v vašem okolju in o tem, kaj lahko naredi vsak sam in vsi skupaj, da do padca ne pride; če pa že pride, kako ublažiti njegove posledice.

Po vsej Sloveniji se širijo tovrstni tečaji. Prvi tečaj prične teči že v septembru letos na Centru za socialno delo Celje. Organizator tečaja je Inštitut Antona Trstenjaka za gerontologijo in medgeneracijsko sožitje Ljubljana. Vsi, ki se še želite vključiti, pokličite na tel. 03/425 63 22 ali 425 63 23 prostovoljki Romano Tominšek in Ireno Potočnik. **Tečaj je brezplačen.**

Irena Potočnik

URADNE URE MEDOBČINSKEGA DRUŠTVA DELOVNIH INVALIDOV CELJE

Da se še bolj približamo potrebam članov invalidov, smo uvedli uradne ure tudi v Štorah.

Občina nam je prijazno odstopila prostor na občini, kjer bomo imeli uradne ure **vsako prvo sredo v mesecu med 15. in 17. uro.**

Na voljo vam bomo za reševanje tekoče problematike, pisanje različnih vlog in prošenj ter za ostale potrebe.

Imeli boste tudi možnost brezplačnega merjenja krvnega tlaka in sladkorja.

Takrat bo tudi priložnost za prijave in vplačila za razna letovanja in druženja, da vam bomo prihranili pot v Celje.

Veseli bomo vašega obiska in druženja z vami.

Lahko nas pa tudi pokličete na telefon:

Dragica Mirnik, predsednica: 051/302 112

Brigita Pinter, vodja poverjenikov: 070/706 990 ali 03/781 0520

**OZRK CELJE
KORK ŠTORE****OBVESTILO**

Meritve krvnega tlaka in sladkorja v krvi v Kompolah opravlja vsako prvo nedeljo v mesecu od 8. do 8.30 ure medicinska sestra Marija Štor.

V DU na Lipi meri v društvenih prostorih vsak zadnji torek v mesecu od 10. do 10.30 ure medicinska sestra Breda Zorc.

Na Svetini, v prostorih krajevne skupnosti Svetina, merjenje tlaka in sladkorja vsako zadnjo nedeljo v mesecu od 9.30 do 10.30 ure opravlja medicinska sestra Heda Zimšek.

Vsako drugo sredo v mesecu pa boste lahko na sedežu občine Štore od 15. do 16. ure dobili izpolnjen obrazec RK za prehrano in oblačila. S seboj prinesite ustrezne dokumente (odločbo o socialni pomoči, otroških dokladah itd. - kot do sedaj). Izpolnjevala bo Marija Lamut.

V istem času si boste lahko izmerili krvni tlak in sladkor, to bo opravila medicinska sestra Marjana Kresnik.

Za kontrolo sladkorja je prispevek 1 EUR, merjenje krvnega tlaka je brezplačno.

Marija Lamut

**OBČANE PROSIMO, DA NA ŠOLSKI VRT NE VODITE SVOJIH PSOV IN MAČK,
SAJ JE TO EDINI PROSTOR, KI GA IMAJO NA VOLJO ZA IGRO OTROCI IZ VRTCA IN ŠOLE.**

Vodstvo osnovne šole

OBVESTILO - BREZPLAČNA PRAVNA POMOČ

Spoštovani občani, obveščamo vas, da v prostorih občine Štore lahko koristite vsako sredo med 16. in 17. uro brezplačno pravno pomoč. Pomoč obsega nudenje nasvetov in informacij z vseh pravnih področij (prometni prekrški, odškodninski zahtevki, delovna razmerja in drugo). Pravno pomoč izvaja Primož Kramer, univ. dipl. pravnik (tel.: 040/842 014).

Občina Štore

Predstavitve destinacije DEŽELA CELJSKA na 44. MOS-u

Da turizem res združuje in povezuje, smo pokazali že z lansko skupno predstavitvijo 21-ih občin (Celje, Laško, Dobrna, Vojnik, Štore, Zreče, Slovenske Konjice, Vitanje, Vranksko, Braslovče, Tabor, Polzela, Prebold, Žalec, Šmarje pri Jelšah, Rogaška Slatina, Rogatec, Podčetrtek, Kozje, Šentjur, Dobje) kot destinacije DEŽELA CELJSKA. Letos so se nam pri predstavitvi pridružuje tudi destinacija SAVINJSKO ŠALEŠKO (Gornji grad, Ljubno, Luče, Mozirje, Nazarje, Rečica ob Savinji, Šmartno ob Paki, Solčava, Šoštanj in Velenje).

Predstavitve na 44. Mednarodnem obrtnem sejmu v Celju je bila del promocijskih aktivnosti, ki jih Zavod Celeia Celje izvaja v okviru projekta »RDO DEŽELA CELJSKA« za katerega

so odobrena nepovratna finančna sredstva EU, natančneje iz Evropskega sklada za regionalni razvoj. Na skupnem razstavnem prostoru se je v času sejma, od srede 7. do 14. septembra 2011 samostojno predstavilo več kot 50 turističnih ponudnikov destinacije DEŽELA CELJSKA, ki bodo skozi inovativne nastope predstavili svojo turistično ponudbo. Pestro dogajanje na sejmskem prostoru je rezultat aktivnega sodelovanja v projektu DEŽELA CELJSKA in dokazuje, da je povezovanje v turizmu ključnega pomena in da v turizmu »ni meja«. Skupaj zmoremo več, skupaj lahko ponudimo boljšo kvaliteto turistične ponudbe in večjo zadovoljstvo gosta.

V četrtek, 8. septembra 2011 se je v

sklopu subregije OSREDNJE CELJSKO (Celje, Dobrna, Laško, Štore in Vojnik), predstavila Občina Štore z degustacijo vin Društva vinogradnikov in kletarjev »Polič« Štore, z izdelki iz jabolk Primoža Krofliča (dopolnilna dejavnost na kmetiji) in glasbenim nastopom Pihalnega orkestra Štorskijh železarjev.

Predstavitve turistične ponudbe Dežele Celjske na sejmi v Celju postaja stalnica, načrtujemo jo tudi v naslednjem letu. Glede na to, da se lahko naši ponudniki brezplačno predstavijo, vas že letos vabimo, da se v letu 2012 predstavimo še z bogatejšo ponudbo.

Zavod Celeia Celje

DEKLARACIJA TRAJNOSTNEGA RAZVOJA SAVINJSKE REGIJE

V torek, 31. maja 2011, smo na pobudo in v organizaciji Razvojne agencije Savinjske regije podpisali Deklaracijo trajnostnega razvoja Savinjske regije.

Za trajnostni razvoj (TR) je kar nekaj definicij, najbolj preprosta pa je definicija Svetovne komisije za okolje in razvoj (Brundtlandina komisija). Trajnosten razvoj po njej pomeni »**zadovoljiti trenutne potrebe, ne da bi pri tem ogrozili zadovoljevanje potreb prihodnjih generacij**« (Our Common Future, Oxford University Press, 1987). Gre za uravnotežen razvoj družbene, okoljske in ekonomske komponente.

Slika 1: Trajnosten razvoj (TR) je mogoč samo ob uravnoteženem razvoju družbe, okolja in gospodarstva.

Župani občin Savinjske regije, med njimi tudi župan Miran Jurkošek, predstavniki podjetij, naravovarstvenih in drugih razvojnih organizacij, smo se s podpisom Deklaracije trajnostnega razvoja Savinjske regije zavezali k družbeno odgovorni skrbi za blaginjo v regiji.

Skladno z **Bonnsko deklaracijo**, ki jo je 2. aprila 2009 podpisalo 150 držav, si že zdaj v **občinah osrednjeceljskega območja prizadevamo za:**

- 1. Enakopravnost spolov**, ki mora temeljiti na izobraževanju. Le-to bo pripomoglo k drugačnemu razmišljanju naslednjih generacij, enakovrednemu zasedanju vodilnih in drugih delovnih mest.
- 2. Promoviranje zdravja**, saj slabo zdravje zavira gospodarski in družbeni razvoj. Poleg tega zdrav način življenja spodbuja urejanje zdravega bivalnega okolja in skrb za naravne vrednote.
- 3. Okoljevarstvo**, ker dolgotrajen gospodarski ali družbeni razvoj ni mogoč na uničenem planetu. Gospodarstvo temelji na naravnih virih, v kolikor jih porabiš ali uničiš, to vodi v propad družbe.
- 4. Razvoj podeželja:** območje osrednje Celjske je razen dveh naselij, Celje in Laško, podeželsko. Raba lokalnih pridelkov in izdelkov zmanjšuje onesnaževanje okolja, spodbuja podeželsko podjetništvo ter prispeva k samooskrbi. Kvalitetna, polnovredna, sveža in zdrava hrana tudi v našem okolju pridobiva na pomenu, zagotovo bo v prihodnosti ključna za naš obstoj.
- 5. Kulturna raznolikost:** trajnostni razvoj je odvisen od tolerance in medkulturnega razumevanja, saj na njiju temelji mir. Samo z razumevanjem drugih kultur jih bomo lahko tudi obdržali in s tem obdržali raznolikost.
- 6. Mir in varnost:** za razvoj določene družbe je nujno mirno in varno okolje. Trenutno na našem območju živimo v relativno varnem okolju. Kljub temu je potrebno težiti k družinskemu in midsosedskega miru ter povečati varnost v prometu, ki je pogosto ogrožena ravno zaradi nestrpnosti in egocentrizma posameznikov.

7. Trajnostna urbanizacija: razpršena poselitve, ki je značilna praktično za celotno Slovenijo, je zelo pomemben omejujoč dejavnik trajnostnega razvoja, še posebej, ker smo premalo samooskrbni. To je namreč vzrok za drago komunalno infrastrukturo, ki jo je zahtevno izgraditi ter vzdrževati. Proračuni občin zaradi razpršene poselitve velikokrat klestijo družbene in okoljevarstvene dejavnosti.

8. Trajnostna potrošnja: zmanjšati je potrebno porabo naravnih virov, onesnaževanje in količino odpadkov ter povečati recikliranje materialov. K temu bodo pripomogle različne izobraževalne ter obveščevalne akcije in ukrepi.

Rezultate napredka trajnostnega razvoja v Savinjski regiji bomo spremljali in vrednotili s skupnim regijskim projektom – Ekoregija. V ORP osrednje Celjsko nastaja strateški dokument, Območni razvojni program v 2013 - 2020, v katerem zastavljamo cilje, kazalce in aktivnosti za vzpostavitev trajnostnega razvoja v prihodnosti na našem območju.

Bojana Kroflič

STROKOVNA ESKURZIJA PO OSREDNJECELJSKEM OBMOČJU

V torek, 28. junija 2011, smo v sodelovanju z Razvojno agencijo Savinjske regije in Območnim razvojnim partnerstvom Osrednje Celjsko izvedli strokovno ekskurzijo, ki je bila namenjena predstavitvi in povezovanju naše lokalne turistične ponudbe.

Ekskurzija je bila namenjena predstavnikom občin Savinjske regije, TIC-em, razvojnim organizacijam in podjetnikom, ki delujejo v naši regiji. Predstavili smo izbor turistične ponudbe v Mestni občini Celje ter občinah Dobrna, Laško, Štore in Vojnik.

Na **Dobrni** smo se popeljali s turističnim vlakcem in se sprehodili skozi **zdraviliški park do hiše kulturne dediščine Polenek**, kjer smo si ogledali bogato zbirko orodij domače obrti, kot so čevljarstvo, krojaštvo, mlinarstvo, krovstvo, žganjekuha, kovaštvo, čebelarstvo in drugo. Tam smo se za nekaj trenutkov preselili v meščansko kuhinjo, črno kuhinjo, kmečko »hišo« z nabožnimi slikami, domačo kmečko izbo ali "štible".

V **Vojniku** smo se ustavili na turistični kmetiji **Soržev mlin** v Polzah, kjer nam je Oton Samec predstavil starodavni mlin, ki tam stoji že več kot 700 let in še

zmeraj melje na vodni pogon. Na kmetiji je mogoče kupiti polnovredno moko iz rži, ajde, koruze, pire ter seveda okusiti dišeč kruh iz peči. Kmetija nudi tudi apartmaje, ki so simpatično podeželsko opremljeni.

V **Celju** smo se sprehodili skozi kamnite labirinte antične **Celeie – Mesto pod mestom**, kjer je mogoče občudovati ostanke tlakovane mestne ulice, hiše ob njej in obzidje s stolpoma. Nato so nam v novi **osrednji knjižnici Celje** predstavili arhitekturno rešitev, ki je povezala stari del mesta s Savinjskim nabrežjem. Predstavili so nam tudi novosti knjižničnega poslovanja, kot je npr. vračilo knjig zunaj delovnega časa ter samopostrežna izposoja ter vračilo izposojenega gradiva. Na **starem gradu** smo se povzeli na obnovljen Friderikov stolp ter prisluhnili njegovi zgodovini.

V **Štorah** smo si ogledali najlepšo hribovsko vasico **Svetina** in romarsko cerkev Marije Snežne. Seznanili so nas z njeno zgodovino, arhitekturnimi posebnostmi in romanjem na »šentoščevo« nedeljo, ki vsako leto privabi množice vernikov.

V **Laškem** smo si ogledali **domačijo Antona Aškerca**, kjer gospodari pesnikov pranečak. Le-ta obiskovalcem z veseljem približa njegovo življenje in ponudi različne ovčje sire, ki jih prideluje sam. Naše izčrpne ogledne smo zaključili v obnovljenih **Rimskih termah**, mondenem in sodobnem termalnem zdravilišču in letovišču z bogato tradicijo in wellness ponudbo.

Posamezni »veliki in mali« lokalni turistični ponudniki s takšnimi in podobnimi akcijami pridobivajo svojo prepoznavnost, saj je danes pestrost turistične ponudbe tista, ki bo pritegnila goste v naše kraje. Menim, da so vse izbrane destinacije vredne obiska, s projektom Dežela celjska, ki ga vodi zavod Celeia Celje, pa se približujemo tudi destinacijskemu turizmu, kot ga poznajo v tujini.

Slika: Cerkev Sv. križa, Svetina, Svetinski tlakovci

Bojana Kroflič
Foto: arhiv Simbia

ZAKLJUČEK PROJEKTA MLADI V SIMBIOZI Z OKOLJEM

»Svet je vsak dan bolj ogrožen zaradi odpadkov, ki jih ljudje vsakodnevno proizvajamo na tone. Z njimi ne ravnamo pravilno, zato se le kopičijo in napadajo ubogo Naravo. Bodi ti tisti, ki jo bo rešil! Nauči se, kako pravilno ločevati odpadke glede na to, kakšne vrste so! Spoznaj pisane koše za smeti, ki čakajo, da vanje odvržemo pravilen odpadek!«

Območno razvojno partnerstvo Osrednje Celjsko je zaključilo skupen projekt štirih občin, ki je mlade poučil o pravilnem ločenem zbiranju odpadkov.

Projekt »Mladi v simbiozi z okoljem« je namenjen učencem, ki jih želimo s spletnimi igrami spodbujati k pravilnemu ločenemu zbiranju odpadkov. V prvi fazi smo zanje izdelali tri spletne igre (»Ločuj, varuj!«, »Smeti napadajo!« in »Poveži pare«), ki so brezplačno dostopne na spletni strani: www.mladizaokolje.si, ter promocijski material. Spletna stran je zelo dobro obiskana, saj smo zabeležili že več kot 5.000 obiskov, v povprečju pa se igralci iger na njej zadržijo 13 minut, kar je nad povprečjem.

Nagrajence projekta je na Celjski koči obiskal tudi Ekorg

V drugi fazi smo izvedli 27 delavnic na 19 osnovnih in podružničnih šolah. Sodelovali so učenci od prvega do petega razreda, ki živijo na podeželju Mestne občine Celje ter občin Laško, Štore in Vojnik. Kar 500 učencev smo poučili o pomenu ter načinu pravilnega ravnanja z odpadki. Le-ti so svoje znanje utrdili z igranjem spletnih iger, ki so se izkazale za odličen učni pripomoček, saj so otroci izjemno hitro obvladali ločevanje odpadkov. Le-tega zdaj uporabljajo tudi v praksi, doma in v šoli.

Na OŠ Štore ter na Podružnični šoli Kompole smo izvedli štiri delavnice, na

eni se nam je pridružil tudi župan Miran Jurkošek.

V okviru projekta je potekala tudi nagradna igra, v kateri je sodelovalo več kot 100 učencev. Mlade igralce, ki pravilno ločujejo odpadke, smo v četrtek, 14. julija 2011, nagradili z izletom, piknikom ter praktičnimi nagradami, ki smo jih podelili na Celjski koči.

Projekt delno financira EU in je nastal s finančno pomočjo Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja.

Bojana Kroflič

NAJBOLJŠI PRI ŽUPANU

V sredo, 15. junija 2011, je župan občine Štore Miran Jurkošek gostil devetošolce, ki so v šolskem letu 2010/2011 dosegli najboljše učne rezultate in si tako priborili odličen uspeh. Seveda pa jim je tudi v prihodnje zaželel čim več takšnih uspehov. Tako so Andraž Žula, Špela Mastnak Jurkošek, Maruša Vrhovšek, Rene Trupej, Anja Jazbinšek, Sara Zalokar, Maruša Zalokar in Nina Selič uspešno zaključili osnovno šolo Štore in sedaj že hitijo novim izzivom naproti.

Devetošolci z ravnateljem in razrednikoma z OŠ Štore ter županom občine Štore, Miranom Jurkoškom

Tjaša Mihevc

S HARMONIKO V SRCU

Na intervju sem povabil mladega glasbenika Andraža Malgaja, ki je letos zaključil 8. razred OŠ v Štorah. Andraž obiskuje tudi glasbeno šolo, in sicer smer harmonika.

Letošnje leto je bilo zate zopet spet uspešno. Ali lahko z nami deliš svoje uspehe?

Ja, res je bilo to leto zame najuspešnejše, saj sem v svojo zbirko priznanj dodal še dve najzlahtnejši odlikovanji. Najprej sem tekmoval na regijskem tekmovanju celjsko-koroške regije, ki je potekalo februarja v Velenju in sem dosegel 1. mesto, kar mi je omogočilo takojšnjo uvrstitev na 34. državno tekmovanje mladih glasbenikov, ki poteka vsaka tri leta. Letos je bilo to tekmovanje v Brežicah.

V kateri starostni skupini si nastopal in koliko harmonikarjev je tekmovalo?

V tako imenovani finale se nas je uvrstilo 15 tekmovalcev, in sicer tisti, ki so osvojili na regijskih tekmovanjih najmanj 90

točk in zlato priznanje. Tekmoval sem v starostni skupini rojenih leta 1996 in 1997.

In kakšna je bila tvoja uvrstitev?

V močni konkurenci sem dosegel zlato priznanje in 2. mesto, na kar sem zelo ponosen in vesel, saj je bil s tem ves trud, ki sem ga vložil skozi vsa ta leta, poplačan.

Za takšne uspehe si vsekakor zaslužen v prvi vrsti sam. Kdo pa ti stoji ob strani, te vzpodbuja in katero glasbeno šolo obiskuješ?

Najprej so tu moji starši, ki me podpirajo pri mojem delu, nato moj prvi profesor iz Glasbene šole Laško, Boris Razboršek, in pa sedanji profesor iz Glasbene šole Velenje, Primož Krajnc. Po zaključeni nižji glasbeni šoli v Laškem sem letošnje leto nadaljeval svojo glasbeno pot v Velenju.

Za vsemi uspehi se skriva veliko trdega dela. Kako imaš razporejen glasbeni del delovnega tedna?

V Velenje hodim dvakrat tedensko, kjer vadim po dve uri, pred tekmovanji pa imam še dodatne intenzivne vaje. Prav tako igram v harmonikarskem orkestru GŠ Radeče-Laško, te vaje pa potekajo ob sobotah.

Najbolj si ljudje vtisnejo v spomin glasbenika, ki ga vidijo na odru. Kje vse nastopaš?

Nastopam na prireditvah GŠ Velenje, nastopal sem na Martinovem koncertu na Teharjah, prav tako ob materinskem dnevu na Teharjah, na obiskih v domu starostnikov na Lipi, bil sem gost na koncertu pevskega zbora Bojansko ter na prireditvah, kamor so me povabili.

Ali ti pri vseh teh aktivnostih še ostane kaj prostega časa?

Seveda ga ostane. Sem član nogometnega kluba Kovinar Štore in kadar mi čas dopušča, se udeležujem treningov in tekem, rad sedem tudi pred računalnik, ob nedeljah pa ministriram v svoji župnijski cerkvi na Teharjah. Čas pa se najde tudi za frajtonarico, ki sem jo lani dobil za svoj 13. rojstni dan.

Počitnice prinesejo mnogo nepozabnih doživetij. Kako si jih ti preživel?

V začetku julija sem bil na oratoriju na Teharjah, s starši smo bili na morju, šli smo v hribe, malo smo kolesarili, s prijatelji pa smo se ob večerih dobili na igrišču.

Pri vseh tvojih aktivnostih ti verjetno ne zmanjkuje energije in želja za prihodnje dni. Kakšne so tvoje želje?

Želim si, da bi letošnje šolsko leto čim bolj uspešno zaključil, da bi se lahko nato vpisal v tisto šolo, ki si je močno želim. Upam, da mi bo harmonika še naprej moja zvesta prijateljica in spremljevalka.

Andraž, hvala za pogovor. Želim ti, da še naprej tako uspešno stopaš po svoji glasbeni poti.

Podelitev zlatega priznanja v Velenju

Dušan Volavšek.

ALEŠ KOROŠEC NA AMATERSKEM SVETOVNEM PRVENSTVU

Dostikrat je slišati, kako mala je ta naša podalpska državica in kako veliki ljudje domujejo v njej. Tudi za naš kraj bi lahko rekli, da je majhen, pa premore marsikaj velikega. Veliki dolgovi, velike osebnosti ... In med slednje si upam prišteti tudi Aleša Korošca, s katerim sem se srečal in se zapletel v zanimiv pogovor.

Kolesari že nekaj let, pravzaprav je v kolesarjenju zaljubljen. Zanj odločilnega pomena je bila kvalifikacijska tekma maratona Franja (12. 6. 2011): dolžina proge 156 km (Ljubljana-Vrhnika-Logatec-Godovic-Idrija-Cerkno-Kladje-

Sovodenj-Škofja Loka-Vodice-Tacen-Ljubljana), prevožene v času 3,43:08, kategorija od 50 do 55 let in norma (10-odstotni zaostanek za prvim, zmagovalcem Bojanom Ropretom) je bila dosežena. Do kvalifikacijske tekme je prevozil 3.500 km (nikoli v dežju). Po kvalifikaciji pa strma pot: treningi, treningi, Vršič, Mangart, Golte, Logarska...

In nato odhod na svetovno prvenstvo. Nekaj dejstev: **Stavelot (1*), Belgija (Ardeni), področje Liège, 11. 9. 2011.**

Citat: »Na amaterskem svetovnem

prvenstvu se podeljuje zlata medalja in majica svetovnega prvaka zmagovalcu v vsaki starostni kategoriji posebej, vozi se skupaj in sicer zaradi številčnosti kolesarjev v dveh dirkah. Prva dirka je potekala s startom ob 9.00 dopoldan in v njej smo vozili »starci« (od 40. leta naprej) – verjetno, da nas vročina ne zdela, druga dirka je bila za mlajše, kategorijo od 18 do 39 let, popoldan, s startom ob 13.00. Trasa dirke je potekala po vsakoletni trasi znamenite dirke Liège-Bastogne-Liège, s tem, da so nam odbili njihove ravninske kilometre iz Liègea do Ardenov,“ je povedal Aleš.

Dolžina 110 km, 2000 višinskih metrov, 8 vzponov, noben lažji od naše Svetine,

ciljni vzpon 2 km pred ciljem pa znameniti Côte de Stockeu (21-odstotni klanec, nikoli manj kot 12 %). Za primerjavo: najstrmejši del ceste na Celjsko kočo ima naklon 17 % – povprečno pa 7 %). „Moja najhujša tekma v življenju. Da je bilo vse še bolj nemogoče, je takoj po startu začelo deževati (seveda, saj v Ardenih skoraj ni dneva brez dežja) in je dobesedno lilo do konca dirke. Na domači dirki bi me, glede na to, da nisem imel niti ure treninga v dežju, začelo kljuvati, ali sploh ima smisel ... Pri nekaterih nevarnih spustih je voda kar drla po cesti in sem imel občutek, da me nekdo od zadaj z elastiko vleče nazaj. Če sem hotel priti v cilj in ne preveč zaostati za zmagovalcem, sem navzdol vozil na polno (po svojem znanju seveda). Teoretično bi bilo najlažje izbrati domačina – Belgijca – in mu preprosto slediti po nevarnih odsekih. A to se je izkazalo za najbolj nevarno taktiko, ki sem si jo kdaj v življenju izbral. Ti domači "hudiči" so po vodi leteli, kot da je cesta gumijasta, ne pa spolzka kot led (ko sem pogledal na števec, je šlo tudi več kot 70 km/h). Tako sem porabil večino energije že na spustih, navzgor sem potem zadnje tri klance samo še grizel do onemoglosti. Ciljni vzpon, prej omenjeni legendarni Côte de Stockeu, pa bi premagal najraje peš, če ne bi imel moralne podpore svojih navijačev (Mojca je s svojim navdušenim navijanjem spodbudila še ostale ob progi, da so navijali zame). In kaj je najhujše pri vsem tem? Ko pridrviš v mesto, vidiš cilj pred seboj, a oni te pošljejo še v ta nori Stockeu (vzpon je dolg "komaj" 1,2 km, a hudičevo naporen). Zaključni ciljni sprint pa, kot se za SP spodobi, v hrib in po znamenitih belgijskih kockah navzdol. Najhujša izkušnja v mojem življenju! In kaj je najbolj zanimivo? Tudi tukaj je zmagal Bojan Ropret in zaslužen za novo sezono oblekel majico svetovnega prvaka. Jaz pa sem bil bolj vesel prihoda v cilj kot doseženega mesta (30. mesto). A bil sem v družbi največjih! Do SP sem imel prevoženih 8.950 km (četudi bi jih imel 15.000, bi me v Belgiji zvilo)."

Ni ga zvilo, ni odnehal, v Štore je prinesel majico, medaljo udeleženca in spomine s SVETOVNEGA PRVENSTVA V KOLESARJENJU, natančneje imenovanega »UWCT SP za amaterje«.

Več si oglejte v fotogaleriji na: www.makdesign.si.

1* Stavelot: Belgijsko mestece v pokrajini Wallonia, provinca Liège, 6758 prebivalcev, ustanovljeno okrog l. 650. Mesto je polno zgodovinskih znamenitosti iz vseh obdobij zgodovine, zbranih v prečudovitem muzeju. Ljudje so prijazni, dostopni. Aleša in Mojca Korošec je najbolj presenetil mir ob večerih, ko je

bilo že ob 20. uri videti, kot da je policijska ura, še luči v hišah ni bilo veliko prižganih. „Hiše v mestu so prečudovite –vsaka zase je edinstvena, v celem mestu, ki je nekako velikosti našega Žalca, nisva našla dveh podobnih hiš. Značilno je, da se vse hiše v vrsti naslanjajo druga na drugo, na zadnjo stran se pride po hodniku skozi hišo ali po ozki uličici, kjer greš še s kolesom na tesno. Zelo blizu je tudi znamenito dirkališče F1 Spa-Frankorchamps, ki je prečudovito. Belgija je lepa,“ je Aleš zaključil svojo pripoved o čudovitem doživetju.

Emil Kačičnik

JUBILEJNO SREČANJE NEKDANJIH UČENK IN UČENCEV TER NJIHOVIH UČITELJIC

Po štiridesetih letih so se v petek, 1. julija, ob 18. uri, srečali učenci zadnje generacije, ki so v letih 1967/68, 1968/69 in 1969/70 obiskovali kombinirani pouk v šestem, sedmem ali osmem razredu osemletne osnovne šole na Svetini. Nekdanjim učenkam in učencem so se pridružile tudi njihove učiteljice: Alenka Bertok, Marija Gorjup Čater in Ivanka Simon. Srečanje sta organizirala Marjana Čanžek in Leopold Vrbovšek v bistroju Mlakar v Javorniku nad Štorami.

Ob skupni večerji so nekdanje sošolke in sošolci obujali spomine na šolske dni, se spominjali otroških dogodivščin, opisali svojo življenjsko pot in se razgovorili o svojih uspehih, še bolj pa o uspehih svojih otrok.

Življenjske poti so jih peljale na vse strani. Nekateri so se kmalu zaposlili, drugi so se ponovno podali v šolske klopi in naredili bolj ali manj uspešno kariero na različnih področjih dela.

Vsi so z zanimanjem prisluhili tudi svojim učiteljicam in njihovim življenjskih zgodbam. Z navdušenjem so poslušali Alenko, ko je opisovala življenje v Ameriki in Kanadi, kamor se je odselila za možem kmalu potem, ko je odšla s Svetine. Poklic učiteljice je v tujini zamenjala z drugimi poklici iz poslovnega sveta, v katerih je bila prav tako uspešna. Marija in Ivanka sta svoj učiteljski poklic opravljali do upokojitve. Sedaj se Marija posveča družini in delu z otroki s posebnimi potrebami, Ivanka pa je rada na svoji

domaćiji na Pragerskem.

Na koncu vseh zgodb so se vse tri učiteljice strinjale, da jim je v največje zadoščenje spoznanje, da so njihova vzgojna in izobraževalna prizadevanja rodila tako dobre sadove.

Pred štiridesetimi leti življenje za mlade učiteljice na Svetini ni bilo postlano z rožicami. Niso bile samo učiteljice, ampak tudi kulturne delavke, ki so v kraj prinesle živahen kulturni utrip. Ker so bile predane svojemu poslanstvu, so se za vedno zapisale v srca svojih učenk in učencev.

Betka Vrbovšek

SONČEN DAN V SONČKU

V teh težkih časih, ko se borimo z vsesplošno gospodarsko krizo in posledično z vse slabšim socialnim stanjem v državi, je čut za dobrodelnost in sočutje do ljudi, ki so pomoči najbolj potrebni, izjemno dobrodošel. Da se tega zelo dobro zavedamo tudi v naši občini, smo pokazali z organizacijo dobrodelne akcije zbiranje starega papirja za osebe, ki so zaradi svoje telesne ali intelektualne omejenosti odvisni prav od tuje pomoči.

V naši lokalni skupnosti že nekaj let v okviru zveze Sonček deluje bivalna enota Sončen dan za osebe z statusom invalida. V organizacijskem odboru, pod vodstvom Danice Pisanec se je tako razvila ideja, da tokratno dobrodelno akcijo namenimo prav njim. Po pogovoru z vodjem bivalne enote g. Martinom Lažeta, ki nam je predstavil delovanje enote in nas seznanil s problemom, s katerim se soočajo v novem delu bivalne enote, smo se odločile, da ves izkupiček namenimo za nabavo stenskih držal, ki jih že nekaj časa nujno potrebujejo.

Akcija zbiranja odpadnega papirja je potekala od meseca junija, zaključila pa se je v začetku septembra. Sodelovali so naši občani, sorodniki, prijatelji, znanci, vsi, ki imajo vsaj trohico empatije do oseb z posebnimi potrebami. Z veseljem so se

odzvala tudi nekatera lokalna podjetja, ki so v svojih arhivih pospravljala nakopičen star papir. Vse to je narekovalo dober rezultat. Zbrani izkupiček od odpadnega papirja smo skupaj z donacijo Janija Glavača, ob kratkem kulturnem programu predali vodji bivalne enote v soboto, 10. septembra 2011, in s tem povrnili stroške za nabavo stenskih držal. Besedo smo najprej predali Danici Pisanec, predstavila nam je projekt in se zahvalila vsem sodelujočim. Sledil je nagovor vodje bivalne enote. V svojem imenu in imenu vseh oskrbovancev se je iskreno zahvalil vsem, ki so sodelovali in ves ta

čas pridno zbirali odpadni papir ali na kakšen drugačen način, tudi z donacijami, pripomogli k uresničitvi zastavljenega cilja – nabavi stenskih držal. Za glasbeno popestritev so poskrbele deklice iz spodnjih Štor in oskrbovanka Vilma, ki nas je ob recitaciji pesmi čustveno predramila in nas hkrati popeljala v razmislek o pomenu življenja. Ob prigrizkih in pijači smo nadaljevali druženje z oskrbovanci. Veselja in navdušenja oskrbovancev vsekakor ni manjkalo.

Iskrena zahvala vsem, ki ste sodelovali in z vsakim zbranim listom papirja olajšali bivanje in življenje oskrbovancev. Zahvaljujemo se tudi članom Prostovoljnega gasilskega društva Štore, ki so pomagali pri odvozu odpadnega papirja. Posebna zahvala pa mizarstvu Žgank iz Petrovč, ki je podaril les in brezplačno montiral stenska držala.

Prijeten občutek, ko se zaveš, da si nekemu res pomagal, je neprecenljiv. Življenje je nepredvidljivo, nikoli ne vemo kdaj bomo morda sami potrebni pomoči. V bodoče si lahko samo zaželim še več takšnih akcij ter dobrodelnih ljudi.

Andreja Slavnić

VESELO V KOMPOLAH

Da se v Gajski hosti pri konjenikih kar naprej nekaj dogaja, že ptički čivkajo. Poleg tega, da se konjeniki tam srečujejo vsak teden, je letos iz dobre volje nastal še ansambel. Kvintet Veseli jahači sestavljajo večni mladeniči, nekateri izmed njih zelo dobro skrivajo že častitljiva leta. No, pa o letih ne bi govorili, saj človek je star toliko, kolikor se počuti in počutje teh veseljakov je mladostno. Ansambel se odzove tudi na povabila, da se njihove viže slišijo tudi navzven. Zelo dobro sodelujejo z aktivom žena iz Kompol, ko članice praznujejo rojstne dneve.

Kako pomembno je druženje, se zavedajo tudi v območnem odboru Društva upokojencev Kompole, ki ga vodi Cvetka Žnidar. Zadnjo julijsko soboto je bilo srečanje upokojencev Kompol in bližnje okolice na športnem igrišču v Gajski hosti. Za godbo je poskrbel ansambel Rudija Močnika, prigrizke je priskrbel območni odbor, dobro voljo pa so upokojenci prinesli s seboj. Muhasto vreme je poskušalo z dežjem prekiniti srečanje, vendar se udeleženci niso pustili motiti. Nadaljevali smo v lepo urejeni brunarici in pod njenim nadstreškom, s katero upravlja športno društvo Kompole. Starejši smo večkrat kritični do mladine, tu pa je bilo ravno obratno. Kapo dol pred športniki iz Kompol, kar se tiče urejenosti brunarice, upajmo le, da nam bodo še kdaj omogočili gostovati v njej.

Ivanka Tofant

SREČANJE Z UGLEDNO GOSTJO VLASTO NUSSDORFER

V torek, 7. junija 2011, smo v Kulturnem domu Štore gostili prav posebno gostjo, gospo Vlasto Nussdorfer.

Pred dobrima dvema letoma sem se prvič srečala z njo. Že takrat sem razmišljala, da bi lahko tako ugledna gospa obiskala našo občino Štore in nam predstavila svoje bogate izkušnje pri delu kot državna tožilka in ustanoviteljica Belega obroča Slovenije.

Ideja je padla na plodna tla in sestavljen je bil organizacijski odbor, kateremu gre vsa zahvala pri podpori in organizaciji. Posebna zahvala pa Janiju Glavaču in Emilu Kačičniku.

Po nekaj mesecih dopisovanja preko elektronske pošte mi je uspelo povabiti gospo Vlasto Nussdorfer v našo obnovljeno dvorano Kulturnega doma v Štorah.

Veliko mero posluha za ta dogodek je imel župan Miran Jurkošek, ki je vse prisotne tudi nagovoril. Zadovoljstva pa ni skrival tudi po prireditvi, saj je bila dvorana, ki šteje več kot tristo sedežev, skoraj v celoti polna.

V veliko čast nam je bilo, da smo lahko gostili Vlasto Nussdorfer, žensko, ki s svojim poslanstvom pomaga sočloveku in na tem področju deluje že vrsto let.

Predstavila nam je zgodbe, ki so se močno dotaknile naših src. Da je ta tema v svetu še kako aktualna, vidimo v vsakdanjih poročilih, novicah in tudi v našem bližnjem okolju. Ravno zaradi tega smo se odločili, da o tej, za nekatere tabu temi, vsi skupaj glasno spregovorimo. Zanimiva so bila tudi vprašanja gostov, na katera je Vlasta Nussdorfer odgovorila z primeri vsakdanjega življenja. Dopoldan opravlja delo v službi kot državna tožilka, v popoldanskem času pa se posveča Belemu obroču. Zaupala nam je, da svoje poslanstvo širijo tudi v sosednje države. V dvorani se je čutila neverjetna energija in toplina, ki jo izžareva ta gospa.

Prireditve je povezovala letošnja nagrajenka z občinskega priznanjem Mirela Mustić, ki je tudi sestavila pesmice na temo beli obroč, predstavile pa so jih deklice iz skupine Pojoče zvezdice. To so desetletne deklice iz spodnjih Štor, ki jih

vodi gospa Verica Štante.

Predstavljenih pesmic je bila še posebej vesela naša gostja, ki je želela, da jih objavimo na internetni strani društva Beli obroč.

Gostje so lahko prisluhnili čudovitim zvokom citer, na katere je igrala Patricija Gajšek, in flavtistki Emi Kačičnik, ki je na oder popeljala tudi deklice, ki so simbolizirale beli obroč.

Prireditve so se udeležili tudi prostovoljci, ki jih je povabila Ivanka Tofant, koordinatorka celjske regije v projektu »Starejši za starejše«.

Po izčrpnih predstavah in zanimivih vprašanjih smo v avli nadaljevali z druženjem ob pogostitvi z dobrotami, ki so jih pomagale pripraviti prostovoljke.

Pomembno je, da skušamo priti do rešitve ali vsaj do pomoči soljudem, ki so nemočni in si tega ne upajo povedati. Bodimo mi tisti, ki bomo pomagali spremeniti nesrečo in sovraštvo v nekaj lepega in plemenitega.

Danica Pisanec

ORATORIJ 2011 NA TEHARJAH

Otroški nasmeh, igrivost, druženje, pesem, igra, molitev, ustvarjalnost ... Vse to in še mnogo več je združeno v eni besedi – oratorij. Tudi letos smo ga imeli, že tretje leto v župniji sv. Martina na Teharjah. V oratorijsko občestvo z letošnjim glavnim oratorijskim junakom, prerokom Jonom, se nas je letos povezal kar 41 otrok, starih od 5 do 14 let, in osem animatorjev z dvema pomočnikoma, ki so pridno načrtovali vso dogajanje. Seveda pa je bil z nami tudi dobri Bog, ki je skrbno bdel nad mladimi srci.

Štiri dni, od 5. do 8. julija 2011, smo se zbirali od 9. do 16. ure in sproščeno sledili bogatemu dogajanju, ki je temeljilo na štirih osnovnih stebrih: dom, župnija, šola in igrišče. Trudili smo se, da se je med nami vsak čutil sprejetega in dobrodošlega, kot doma. To nas je povezovalo v občestvo, župnijo, ki skupaj moli, prepeva in časti Boga. Na oratoriju tudi nismo pozabili na šolo. Učili smo se predvsem za življenje, npr. kako biti potrpežljiv z drugim, drugega sprejemati in biti z njim prijatelj. Učili smo se, kaj pomeni potrpežljivo počakati na kosilo, sodelovati pri pripravi in znati pospraviti za sabo. Učili smo se tudi, kako se moramo vesti v prometu, da ne ogrožamo sebe in drugih. Gasilci so nam pokazali, kako moramo ravnati, kadar zagori. Na oratoriju nas je redno spremljala tudi igra. Uživali smo v velikih popoldanskih igrah, kjer smo nabirali zaklade in se s spretnostjo borili proti morskim razbojnikom, se preizkušali v štafetnih igrah in kvizu ter reševali zanimive naloge ob učni poti v Vojniku. Najbolj osvežujoče in zabavne pa so zagotovo bile vodne igre.

Letošnji oratorij je bil naslovljen z geslom »V tvojo smer«. Veliko in zanimivo sporočilnost glavne misli smo odkrivali ob znani starozavezni svetopisemski zgodbi o preroku Jonu, ki ga je Bog poslal k Ninivljanom, ki so bili slabi in niso verovali v Boga. Jona je dobil nalogo, da jih povabi k pokori in spreobrnjenju. Tej zahtevni nalogi se je Jona izognil in pobegnil

drugam, a ga je Božja roka skrbno vodila, zato je Jona spoznal, da Bogu ne more ubežati. Rad ali ne je končno le izpolnil nalogo, ki jo je dobil. V svoji avanturi se je dokopal do pomembnega spoznanja in dojel, da je za človeka najbolje iti po poteh, ki jih modro, ljubeče in dobrohotno kaže Bog.

Jonova življenjska pot in glavna misel letošnjega oratorija sta nas spremljali skozi vse dni, ki smo jih redno začeli z molitvijo, pesmijo in dvigom oratorijske zastave. Nato smo prisluhnili zgodbi, ki so jo zaigrali animatorji. Po zgodbi je sledil pogovor o sporočilnosti zgodbe, nato pa smo v katehezah, razdeljeni v skupine,

razmišljali o tem, kaj nam zgodba sporoča za naše vsakdanje življenje. Po katehezah smo se okrepili z malico, nato pa v delavnicah preizkušali naše ustvarjalne sposobnosti. Po delavnicah smo že težko pričakovali kosilo, ki so nam ga pripravile dobre gospodinje, nato pa smo se v sproščenem medsebojnem druženju igrali, pogovarjali in tkali prijateljske vezi. Popoldan smo začeli z velikimi igrami, obiskali smo tudi gasilce na Teharjah, ki so nam predstavili svoje društvo in nas učili uporabljati gasilni aparat, na koncu pa so nas tudi »po gasilsko« osvežili. Oratorijski dan smo zaključili s petjem himne, molitvijo in s spustom zastave.

Izjave udeležencev

Posebnost letošnjega oratorija je bil obisk oratorijcev iz Vira pri Domžalah, ki so se za kratek čas ustavili pri nas. Ob tem smo se preizkusili, kakšni gostitelji znamo biti, predvsem pa smo začutili, da je oratorijsko dogajanje močno razširjeno po celi Sloveniji. Nepozabno doživetje je bil za nas tudi izlet, na katerega smo se opravili zadnji dan. Najprej smo se ustavili pri salezijancih na Hudinji, kjer smo si ogledali cirkuško predstavo, ki so jo pripravili mladi z romunskih ulic. Ob tem smo začutili, da je po svetu veliko otrok, ki so brez svoje družine in doma ter so prepuščeni ulici. Veseli smo bili, da smo tem mladim lahko vsaj malo pomagali tudi s svojim prispevkom. Po ogledu predstave smo pot nadaljevali proti Vojniku, kjer nas je v župnišču čakalo dobro kosilo, nato smo si ogledali tamkajšnjo cerkev, potem pa se peš odpravili po učni poti do cerkvice Device Marije nad Vojnikom. Pot je bila še posebej zanimiva, saj smo pri posameznih točkah reševali različne naloge. Ko smo prispeli na vrh, so nas že čakali starši. Po prijetnem oddihu in osvežitvi smo imeli še zaključno sv. mašo, potem pa smo se skupaj odpravili nazaj na Teharje, kjer smo s petjem, igranjem oratorijske zgodbe in s predstavitvijo izdelkov staršem predstavili naše oratorijsko dogajanje.

Oratorij nas je močno povezal in v nas pustil lepe spomine. K temu je zagotovo pripomogel vsak udeleženelec s svojo dobro voljo, prav tako animatorji z gospodom župnikom, ki so žrtvovali svoj čas in energijo, ter seveda starši, ki so nam svoje otroke zaupali, naše dogajanje z zanimanjem spremljali in nas vedno znova razveseljevali z najrazličnejšimi priboljški. Zagotovo pa so veliko pripomogle kuharice, ki so pridno skrbele, da so bili naši želodčki siti, posebej pa smo bili veseli pic iz picerije Picikato, vojniških gostiteljev in teharskih gasilcev.

Cvetka Rezar

Letos sem se udeležila oratorija že drugič. Vse dni sem se imela zelo lepo. Prvi dan smo se spoznavali med seboj, naučili smo se himno ter si ogledali odlomek igre, ki so nam jo igrali animatorji. Drugi dan smo razdeljeni po skupinah delali različne izdelke, ki smo jih ob koncu lahko nesli domov. Tretji dan nam je bil vsem najbolj všeč, saj smo se lahko »špricali« z vodo, ki so jo teharski gasilci pripeljali z gasilskim avtom. Bili smo vsi mokri do kože. Hrana je bila zelo dobra, najboljša je bilo v četrtek, ko smo dobili pico iz Picikata. Zadnji dan je bil nekaj posebnega. Z avtobusom smo se peljali v Celje, v Don Boscov center, kjer smo si ogledali mini cirkus. Igralci so bili zelo zabavni. Kosilo smo pojedli v Vojniku v veroučnih učilnicah, potem pa smo šli peš na hrib, kjer stoji cerkev Device Marije. Tam smo imeli mašo, kjer smo vsi sodelovali s petjem in branjem. Vsem je oratorij zelo hitro minil. Želimo si, da bo oratorij tudi drugo leto. **(Anja)**

Letošnji oratorij je bil moj najboljši doslej. Bilo je veliko novih otrok, s katerimi smo se hitro spoznali in se tudi zelo dobro razumeli. Posebej so mi bile všeč delavnice, v katerih smo izdelovali vedno kaj zanimivega. Nepozaben pa je bil tudi izlet v Celje in v Vojnik. **(Mojca)**

Na oratoriju je bilo super. Všeč mi je bilo, da smo veliko peli, se »špricali« in zabavali s smešnimi igrami. Rada sem tudi ustvarjala in sledila igri animatorjev o Jonu. **(Alenka)**

Na oratoriju mi je bila všeč družba in da smo se skupaj veliko smejali in igrali ročni nogomet. Najbolj všeč so mi bili gasilci, ki so poskrbeli, da smo se lahko »špricali« in pri tem zelo zabavali. Tudi pesem o lubenici in morskem psu si še velikokrat zapojem. Edina slabost se mi zdi v tem, da je bilo prekratko. **(Ivan)**

Na oratoriju 2011 mi je bilo zelo všeč, tako kot vsako leto. Tudi letos smo imeli super animatorje, prav tako dobro družbo in spoznali smo nove prijatelje. Najbolj mi je

bilo všeč, ko smo šli na ogled cirkusa in ko so nas obiskali otroci iz drugega oratorija. Na oratoriju je vsako leto boljše, zato predlagam, da se drugo leto pridružiš tudi ti. Verjemi, ne bo ti žal! **(Aneja)**

Na oratoriju na Teharjah sem se imel zelo lepo, ni mi bilo dolgčas, saj sem imel veliko prijateljev ter zabavne in zanimive animatorje. Veliko smo se pogovarjali in izdelovali zanimive stvari iz različnih materialov. Kosila in malice so bile zelo dobre. Prerok Jona, ki smo ga spoznavali, je bil zanimiv in poučen, včasih celo smešen. Oratorij »V tvojo smer« je bil zelo zabaven in hkrati zanimiv ter poučen. **(Vid)**

Kot animatorka na oratoriju sem svojo pripravljenost in navdušenje pokazala že na sestankih, ki sem se jih redno udeleževala. Všeč mi je bilo, da smo preko zgodbe oznanjali vero, spoznavali vrednote življenja, uresničevali druženje z različnimi generacijami in se skupaj veselili. Počutila sem se dobro, kljub veliki odgovornosti in skrbi, da je vse potekalo v najlepšem redu. Škoda le, da nas ni bilo več animatorjev. Vesela sem, da smo preživeli nekaj čudovitih dni, v katerih smo spoznavali Jonovo življenjsko pustolovščino in v njej odkrivali smernice za našo življenjsko pot. **(animatorka Maruša)**

Kljub vsemu, da sem animatorka že veliko let, me priprava na oratorij in sama izvedba vedno znova navdušujeta in napolnjujeta z veseljem in radostjo. Srečna sem, da lahko na oratoriju na različne načine (preko petja, igre, molitve, ustvarjanja), približam otrokom življenje Jezusa in mnogih drugih svetopisemskih oseb, ki so delale po Jezusovem zgledu. Poleg tega mi je v veselje tudi delo z otroki, saj je vsak otrok nekaj posebnega in če mu dovoliš, ti da veliko lepega, kar te duhovno napolnjuje. Tudi na letošnjem oratoriju smo se imeli zelo lepo ob spoznavanju preroka Jona in na koncu sem si rekla: »Izplačalo se je, vidimo se na oratoriju 2012!« **(animatorka Lea)**

ŠTORSKI GASILCI NEKOČ IN DANES

To, o čemer bom pisal v spodnjih vrsticah, je bolj kot ne spomin in nostalgija na nekoč v celi stari državi znano in uveljavljeno štorsko gasilsko društvo, kjer smo tudi z desetimi tekmovalnimi ekipami, od najmlajših do najstarejših članov obeh spolov, pobirali lovorike, če se lahko slikovito izrazim, od »Triglava do Gevgelije«. No, bili so drugi časi, mati Železarna je dala dovolj denarja za vsestranski razvoj gasilstva v kraju, društvo je imelo neponovljivega navdušenca in strokovnjaka Krumpaka. Ljudje iz njegove šole so potem nadaljevali delo, društvo se je osmislilo v novi državi in v novih razmerah.

Vsaj kolikor osebno razumem te razmere in jim sledim, je levji delež našemu društvu prispeval dolgoletni član, na prelomu družbene ureditve predsednik PGD Štore, ki je izpeljal, in to kar najbolj uspešno, lastninjenje in reorganizacijo za nove čase. To je bil ing. Kumperger, popularni vsestranski Vanč. Ne vem, ali se mu je kdo doslej za njegovo delo sploh zahvalil. Zdaj načelujeta društvu predsednik Dušan in poveljnik Božo. Naj bosta uspešna, kolikor se le da!

Čeprav so skozi čas bile uspešne na tekmovanjih ekipe vseh kategorij, dokaz

so številni pokali in priznanja v vitrini našega doma, so največji podvig dosegli najmlajši člani, torej pionirji, ki so pod mentorstvom Janeza Klakočarja osvojili naslov prvakov Jugoslavije. In o tem dogodku naj teče beseda.

Pisalo se je leto 1980, konec avgusta, vreme je bilo vseskozi čudovito. V Štorah pred gasilskim domom smo napolnili avtobus: pionirska gasilska desetina – slovenski republiški prvaki, poleg njih pa mi, starejši gasilci, ki smo po ne vem kakšnih kriterijih lahko potovali z njimi. Le za Janeza vem, da je bil poveljnik in mentor in zase, da so me »kooptirali« z nalogo kronista in fotografa, zato me tudi ni na nobeni fotografiji. Potovali so še torej Agica Meze, Hedvika Nušev, Marija Šlatau, Vili Hribernik, Štefan Strašek, Jože in Rezika Fridl, Polda Klakočer.

Po lepih poteh in slikoviti deželi vse do Bosne smo kar prehitro prišli, reka Neretva se je zajezena med hribe svetlikala v dolini. In že smo bili na cilju, v Sutjeski, majhnemu kraju se reče Tjentište. Znan je iz zgodovine NOB, saj so se tu odvijali najhujši boji, tu je bil ranjen Tito in tu je padel črnogorski

junak Sava Kovačević. Pionirji vseh tekmovalnih skupin so v delegaciji ponesli venec na njegov grob, tako tudi naš pionir Angelo.

En dan po prihodu smo vsi imeli na voljo čas za ogled res prelepe narave tamkaj. Fotografirali smo se ob veličastnem spomeniku, ki simbolizira ozko grlo prehoda, kar je asociacija na Titovo ukano sovražnika. Drugi dan pa se je začelo zares. Štorski pionirji so strokovni del tekmovanja, to je delo z orodjem in cevmi, opravili z odliko in z najboljšim časom. Toda glej ga zlomka, enak čas so imeli tudi pionirji iz Bosanskega Odžaka (pri Sarajevu). Odločitev naj bi padla po odigrani tekmi »med tremi ognji« naslednje dni. To pa je bil spektakel, vreden ogleda, boj na nož, ki ga je sodil zelo star in majhen Bosanec, nižji častnik 2. razreda. Imel je dobesedno obe strani uniforme prekrite z medaljami, kot kakšen ruski general. No, dela je imel res veliko s fanti obeh strani, očitno pa je sodil svojim v prid. Nato pa ga je v jezici naš Damjan, mentorjev sin, »nekam poslal« in igra je zastala. Kar diskvalificirati je hotel našo ekipo, pa mu drugi sodniki tega niso dovolili.

Pionirji iz Štor so bili očitno boljši in so dobili igro. Potem smo skupaj odšli nazaj na kosilo, ki pa je bilo, vsaj po mojem mnenju, pod kritiko. Sploh ne vem, kako so to jedli otroci, ko se je pa meni ustavljalo, vse je bilo do skrajnosti presoljeno. No, preživeli smo. Zvečer so šli starejši malo v »lajf«, sam sem ostal z otroki in se dodobra naspal. Že zgodaj zjutraj je bilo treba priti na stadion, na razglasitev rezultatov.

Desetina je odkorakala na prizorišče, z njo Janez in Štefan ter moja malenkost. Tam smo izvedeli, da smo definitivno prvi in imel sem petnajst minut časa, da sem v srbohrvaščini napisal besedilo s predstavitvijo kraja Štore, ki ga je spiker potem prebral pred postrojenimi pionirji in funkcionarji iz cele »gasilske Jugoslavije«. In odnesli smo v Štore velik pokal. Uspeh četrto- in petošolcev ja tako

navdušil vodstvo osnovne šole, da so si lahko za en teden podaljšali počitnice.

Na fotografiji so pionirji – zmagovalci, stojijo od leve : Gordan Meze, Angelo Kragelj, Franci Lončar, Darija Drobne, Ladi Novak, za prvima dvema mentor Janez Klakočar.

Klečijo: Samo Kompolšek, Matej Arzenšek, Ivo Horvat, Damijan Klakočar, Bojan Rozman, Jani Kovač, Tomaž Pevcin.

(Vse fotografije je posnel Jok)

Ko že pišem članek o najbolj uspešni pionirski gasilski vrsti v Štorah, naj mi bo dovoljeno tukaj priobčiti še fotografijo PRVE PIONIRSKE DESETINE iz leta 1954 pred pravkar zgrajenim gasilskim domom. Po opravljenem izpitu za izprašane pionirje - gasilce, je neznan avtor ovekovečil ob mentorju Štefanu Krumpaku prvo desetino: Anton Stropnik, Vili Makuc, Jože Mauer, Franc Okorn, Albin Škoflek, Jože Kragelj, Niko Pavlič, Marjan Perpar, Aleksander Kerštajn, Feliks Kompolšek.

Spomin obudil Jok

LETO VISOKIH JUBILEJEV

Letošnje leto nam je postreglo z veliko okroglimi obletnicami. Prva je bila v znamenju 70. obletnice ustanovitve OF, 27. aprila, druga je bila 25. junija ob 20. obletnici dneva državnosti in tretja, ki se na žalost ne praznuje več, ker so jo novodobni politiki ukinili, je bila 4. julija ob dnevu borca. Ta dan je imel v zgodovini veliko težo in vidno mesto. Enaka usoda je doletela tudi praznik dan zmage.

Sicer nimam namena na dolgo in široko razpredati o teh ukinjenih praznikih, vendar iz vsega tega se lahko vidi, kako malo znamo v tej ljubi domovini ceniti našo zgodovino. Nekdo je nekoč zapisal, da je narod, ki ne ceni svoje zgodovine in s tem tudi ne samega sebe, obsojen na propad. No, saj nočem biti preveč črnogled in obljubljeni propada. Tega

si ne upam in ne želim. Velike razklanosti slovenskega naroda pa kljub vsemu ne smemo prezreti. Ta je pri nas vsekakor močno prisotna. Med drugim zagotovo tudi zaradi nespoštovanja in potvarjanja naše zgodovine v zadnjih dvajsetih letih ter vsega, kar sodi zraven. Nihče me v tem trenutku ne bo prepričal, da nimam prav in da temu ni tako.

S podelitvijo priznanj smo omenjene praznike v naši občini obeležili na primeren način. Na priznanju, ki je na fotografiji, je upodobljen relief naše občine Štore.

Avtor tega lepega priznanja je naš zvesti član in praporščak Marjan Dobovišek.

Srečko Križanec,
predsednik veteranskih organizacij
občine Štore

VISOKO PRIZNANJE SLOVENSKE VOJSKE

Sodelovanje med Slovensko vojsko in veterani poteka v Štorah že dobrih deset let. Začelo se je s častnimi stražami pri odkrivanju spominskih plošč na Vrunčevem - lovskem domu na Svetini, kjer smo imeli regijska veteranska srečanja. Vsako leto so ob prazniku spomina na mrtve prisotni pri spominskih obeležjih in vsestransko sodelovanje se je nadaljevalo s predstavitvijo vojaške tehnike in oborožitve v športnem parku na Lipi. Zadnji dve leti smo to predstavitev še popestrili z velikim nogometnim turnirjem. V občini Štore smo na odlično sodelovanje s Slovensko vojsko izjemno ponosni in te vezi bomo krepili tudi naprej. Ob lanski veliki poplavi so nas poklicali med prvimi in nam ponudili pomoč. To je nepozabna in velika gesta, ki jo ne moreš in ne smeš nikdar pozabiti in spregledati. Takšna plemenita dejanja nekaj štejejo in to je v Slovenski vojski vedno prisotno. Ravno tako pa se tudi mi veterani redno udeležujemo različnih srečanj, ki jih organizirajo v vojašnici Celje. Letos je bilo to še posebej slovesno, saj se je praznovala

20. obletnica ustanovitve Slovenske vojske. Ob odhodih na različne misije in prihodih pripadnikov SV iz njih smo praviloma vedno vabljeni tudi veterani.

Zelo sem ponosen in hkrati izjemno počaščen, da sem tudi jaz ob tako visokem prazniku, 19. obletnici ustanovitve 20. motoriziranega bataljona iz Celja, prejel iz rok poveljnika celjske vojašnice, majorja

mag. Boštjana Baša, visoko priznanje - Celjskega viteza. To priznanje delim tudi s svojimi stanovskimi kolegi, brez katerih si je težko zamisliti tako uspešno delovanje. Vsekakor mi je to v veliko čast in vzpodbuda za delovanje tudi v prihodnje.

Srečko Križanec,
predsednik veteranov občine Štore

SPREHOD SKOZI ČAS

**Gradnja nogometnega igrišča
Lipa v Štorah med leti
1957 in 1959 - dijaki "ŠKIMCA"**

BILI SMO HAJDUKOVI GOSTJE

Ob gostovanju veteranov NK Kovinar Štore v Splitu

Septembra so bili naši nogometaši veterani (NK Kovinar Štore, skupina U 35+) gostje prijateljskega kluba veteranov NK Hajduk v Splitu v okviru srečanj, ki letos obeležujejo 100. obletnico delovanja NK Hajduk iz Splita.

Ob tej priložnosti so odigrali tudi prijateljsko povratno nogometno tekmo, na kateri so fantje uspešno predstavili svoje igralske sposobnosti, požrvovalnost in pripadnost športu. Še en dokaz, da je kljub kriznim časom mogoče utrjevati vezi in prijateljstva, če nas spremlja športni duh.

Fante je vodil selektor Vlado Godunc, ki ni skrival ponosa ob lepi in ubrani igri naših fantov.

Čestitamo!

S. Ž.

ŠTIRIDESET LET SAMOSTOJNOSTI NA CERKVENEM PODROČJU

Svetina ima dolgo zgodovino

Svetina nad Štorami, po mnenju Turistične zveze Slovenije ena najlepših hribovskih vasi na Slovenskem, še danes daje videz starosvetnosti. Tudi ime kraja je na poseben način povezano z nekdanjimi časi. Slovanski predniki, še mnogobožci, so častili in darovali bogu Svetovitu v tako imenovanih »šentoščevih gajih«. Ravnica med Velikim vrhom in Romancami, odprta v razglede na vse strani, je bila gotovo primeren kraj za kaj takega.

V knjigi Bogdana Kolarja »Pod varstvom Marije Snežne in sv. Lovrenca« lahko preberemo, da je kraj pod imeni Swetyn in Swettein omenjen v fevdnih knjigah krške škofije že leta 1403. Najstarejši cerkveni dokument, ki omenja kraj Svetino, ima datum 14. februar 1480. Cerkev je bila namreč podružnica pražupnije Laško, le-ta pa sestavni del oglejskega patriarhata, vse do leta 1749, ko je Laško s podružnicami

pripadlo nadškofiji Gorica. Leta 1787 je v skladu z reformami cesarja Jožefa postala župnija Laško sestavni del lavantinske, po Slomšku mariborske škofije.

Kraj je bil v lasti celjskih grofov, ki so imeli v njem večjo pristavo. Ko so dobili dediščino celjskih grofov Habsburžani, je bila njihova zemlja razdeljena v posamezne kmetije. Urbar iz leta 1751 navaja sedem kmetij in pove, da so nastale iz nekdanje grofovske pristave. Zanimivo je, da je še leta 1937 imela Svetina 28 posestnikov, pa nobenega kočarja ali najemnika.

Danes je Svetina urejena vas, ponosna na svoj gotski biser, romarsko cerkev Marije Snežne, ki je v letu 2007 še posebno zasijala v prvotni lepoti, ker je dobila novo kritino s škrlilom.

Šentoščeva nedelja

Na tradicionalnem romarskem shodu pri Mariji Snežni na Svetini, ki se je začel v soboto, 6. avgusta 2011 ob 19.30 uri s sv. mašo, se je zbrala večtisočglava množica ljudi. Večerno slovesnost je vodil kapucinski brat dr. Gabrijel Recko iz Kančevcev v Prekmurju. Ob somaševanju domačega župnika dr. Vlada Zupančiča in prvega župnika na Svetini dr. Vinka Škafarja ter dveh kapucinov, ki sta dolga leta vodila samostojno duhovnijo, Bernarda Jauka in Pavla Koširja, so se zbrani domačini in romarji veselili praznika.

Slovesnost šentoščeve nedelje je bila letos namreč združena z obhajanjem štiridesetletnice samostojne duhovnije in župnije na Svetini, ki jo je 8. avgusta 1971 ustanovil mariborski škof dr. Maksimilijan Držičnik. Za

to priložnost je bila v cerkvi tudi manjša razstava. Po sv. maši je bila procesija z Marijinim kipom, lučkami in petimi litanijami. V Marijini cerkvi, ki sta jo lepo okrasila Fanika in Ivan Ulaga, je nazadnje pod gotskimi oboki zadonela še slovesna zahvalna pesem.

V nedeljo, 7. avgusta 2011, je bila glavna slovesnost ob 10.30 pred cerkvijo. Vodil jo je koprski škof dr. Metod Piriš, ki

je z izbranimi besedami o pomenu družinskega življenja nagovoril zbrano ljudstvo.

Procesijo z Marijinim kipom in petimi litanijami je spremljala svetinska godba na pihala. Romarji so dobili tudi spominsko podobico. Ključarja Branko Mlakar in Jože Romih, duši vsega dogajanja, sta skupaj z nekaterimi prizadevnimi domačini in darovalci podprla tudi organizacijo manjšega srečelova, katerega izkupiček bo porabljen za nujna obnovitvena dela v podružnični cerkvi Sv. križa na Svetini. V njej so si lahko romarji ogledali tudi razstavo barvno ubranih gotških tlakovcev, ki jo je postavil pokrajinski muzej iz Celja.

Betka Vrbovšek

TURISTIČNO DRUŠTVO ŠTORE JE DOBIL PRIZNANJE

Turistično društvo Celje letos praznuje visok jubilej – 140-letnico ustanovitve. V torek, 27. septembra (svetovni dan turizma), je bila v veliki dvorani Celjskega doma osrednja slovesnost. Častni pokrovitelj prireditve je bil predsednik Republike Slovenije, dr. Danilo Türk.

Tudi člani Turističnega društva Štore smo bili povabljeni na to slovesnost. Z veseljem smo se ga udeležili, v čast in ponos pa nam je, da smo na prireditvi prejeli priznanje Turističnega društva Celje za vsestransko pomoč in prijateljstvo članstva ob izvedbi številnih projektov TD Celje. Tudi družina Lončar, naši dolgoletni člani – g. Lončar je bil predsednik TD Štore, je prejela priznanje za viden doprinos k delovanju TD Celje.

Veseli smo, da so naša prizadevanja, delovanje članov, ki jih družijo ljubezen do kraja, do dediščine in kulture, prepoznavni tudi pri sosednjih društvih. Želimo si in potrudili se bomo, da bo naše sodelovanje s Turističnim društvom Celje še naprej pristno in prijateljsko.

Mojca Korošec

V ŽLAJFI SE SPET DOGAJA

V tišini lepe aprilske nedelje se je na vrtu pred našo hišo zasllišalo brnenje motorjev. Radovedne oči otrok so se obračale na cesto in imele so kaj videti - dolgo kačo motoristov iz Laške vasi. Štartali so v Žlajfi, kamor so se po prijetnem izletu po naših sosednjih krajih vrnili in se povselili ob pijači in jedachi.

Nov razlog za piknik smo našli nekaj sobot kasneje, ko smo se tudi kolesarski navdušenci podali na pot čez Šentjur do Slivnice. Privoščili smo si krajši postanek za sladoled in pijačo in se polni nove energije pognali na novo popoldansko druženje nazaj v Žlajfo.

Na našem igrišču se vedno kaj dogaja. Ob večerih igramo nogomet, nedeljski popoldnevi so že od nekdaj rekreativno zasnovani, tako smo predzadnjo soboto v maju organizirali tudi turnir v odbojki. Udeležili smo se ga sami ljubitelji te športne zvrsti, tako da nas tudi vmesne plohe niso pregnale domov. Zvečer smo pekli hrenovke in penice na ognju ter se do poznih nočnih ur vrteli ob živahnih ritmičnih glasbe.

Milena Dobnik

BALINANJE

Čas poletnih počitnic in dopustov se počasi zaključuje in tudi športniki smo imeli malo počitka.

Vendar se na balinišču ni čutilo poletne praznine, saj smo balinarji, kljub veliki vročini, pridno trenirali vse poletje.

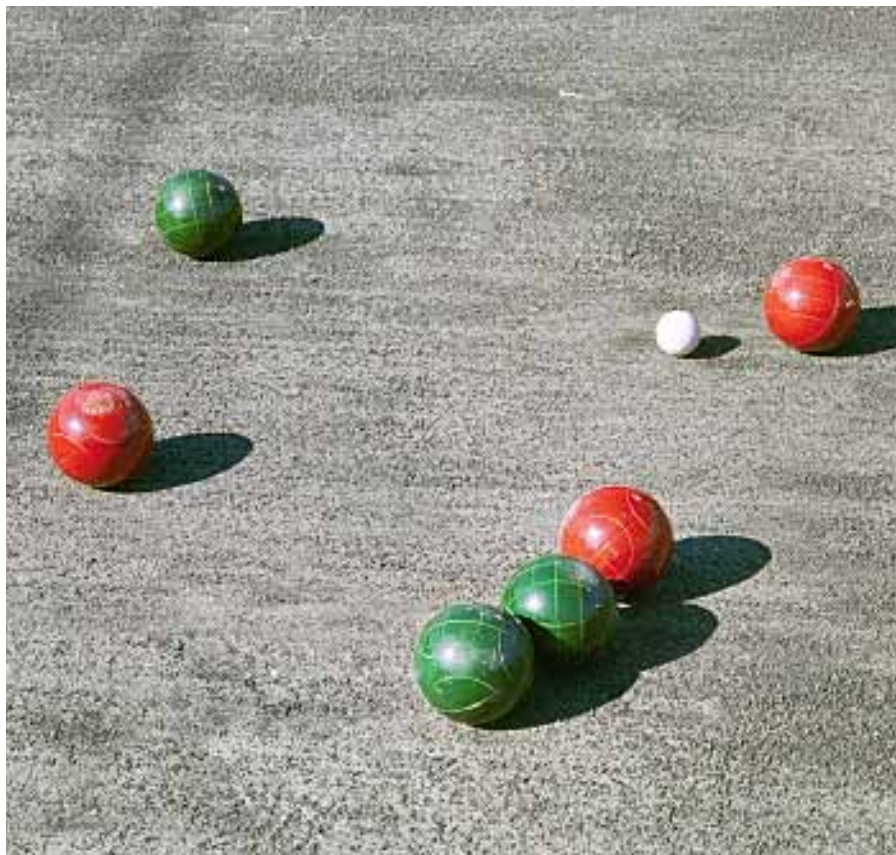
Vedeli smo namreč, da se bomo konec julija udeležili turnirja v Slivnici, ki ga balinarji organizirajo v počastitev njihovega občinskega praznika.

Vabilu smo se z veseljem odzvali in osvojili prvo mesto. Tako smo osvojili prehodni pokal, ki bo eno leto krasil našo balinarsko sobico.

Vseh šestnajst članov balinarske sekcije pa treniramo tudi sedaj, ko se poletje počasi nagiba v jesen.

Vabimo vas, da se nam pridružite. Pri nas je vedno lepo in veselo, saj za to poskrbimo vsi na balinišču.

Srečko Šoštarič,
predsednik

POHOD OB OBČINSKEM PRAZNIKU

Že nekaj let se planinci prvo soboto v juniju podamo po planinskih poteh naše občine. Povabimo tudi druge krajanje, vendar je njihov odziv neznat.

Letos je bil sobotni dan glede vremena obetajoč vsaj za dopoldne, zato smo zgodaj dopoldne pohiteli proti Pečovju. Zaradi razmočenih tal smo del poti prehodili kar po cesti.

Pod Srebotnikom smo se razdelili v dve skupini. Nekaj se nas je podalo pod hribom do Marijine kapelice, drugi pa so jo ubrali čez strmi vrh Srebotnika. Potrebovali so kar uro več kot ostali, saj je bila pot spolzka in nevarna. Združili smo se šele pri Alminem domu, kjer smo obujali spomine na nekdanji planinski dom, v katerem smo pred leti opravili marsikatero prostovoljno delo, ob tem pa se znali tudi poveseliti.

Po krajšem počitku in malici iz nahrbtnika smo se odpravili priti dolini. Tik pred nevihto smo uspeli priti pod varno streho.

Škoda, da naši krajanje raje tičijo doma ali v avtomobilih. Lahko bi se družno spotili, se kaj pogovorili in se naužili svežega višinskega zraka. Tako bi prispevali kanček

k boljšemu počutju in zdravju telesa in duha.

Jožica Krajnc,
planinsko društvo Železar Štore

NAŠI PLANINCI NA POTI

Društvo upokojencev Štore in planinsko društvo Železar Štore sta bili precej aktivni med poletjem in sta nam poslali nekaj utrinkov s svojih popotovanj.

GORJANCI IN BELA KRAJINA

Vroč julijsko soboto smo se štorski upokojenci podali na Dolenjsko in v Belo krajino. Naš prvi cilj je bil planinski dom pri Gosposdični na Gorjancih.

Po ozki gozdni cesti smo se pripeljali v neposredno bližino doma, ki stoji malo nad čudežnim studencem. Pravijo, da pomlajuje, saj ga je kot takega v svojih bajkah ovekovečil Janez Trdina. Pred domom je bil že pravi vrvež, saj se je tam mudila »Zlatorogova parada ponosa«, namenjena osvajanju 12 vrhov, peš ali s kolesi. Del nje smo postali tudi mi, saj so nas vpisali v knjigo ter nam podelili knjižice za žigovanje osvojenih vrhov. Prvega smo osvojili kmalu po okusni malici v koči, saj se nas je večina odpravila proti Trdinovemu vrhu. Po slabih dveh urah smo tudi najpočasnejši ugledali obeležje za vrh ter se vpisali v knjigo pohodnikov. Kmalu smo se ugledali tudi ruševine

slovenske kapelice sv. Jere ter obnovljeno hrvaško cerkvico sv. Ilije. Pozvonili smo za izpolnitev želja, si malo odpočili, nato pa smo se vrnili k planinskemu domu. Tam so nas čakali tisti, ki niso šli na vrh. Razgledovali so se po nižini, okušali dobrote oskrbnika ter se hladili s hladno studenčnico. Sveži in pomlajeni so nas pospremili do avtobusa, da smo lahko skupaj nadaljevali pot po programu.

Gospodar vinske kleti nas je prišel čakati v Metliko, da nam je kazal pot do svoje prečudovite zidanice, ki je skrivala nenavadne vinarske posebnosti. S svojim bogatim znanjem nam je predstavil svojo klet, pridelavo vina, polnilnico in vinsko banko, nato pa smo pod njegovo strokovno razlago okušali različna vina. Ob belokranjski pogači so bila vsa zelo dobra. Čas nas je priganjal, zato smo se po nakupu nekaj njegovih vin poslovili od prijazne družine.

V bližnjih Draščih so nas že nestrpnost čakali s kosilom. Družinska kmetija nam je ponudila svoje dobrote, nas razveseljevala z domačo glasbo, gospodar pa nam je v pristni belokrajščini razložil pomen sosedske zidanice ter nam pokazal, kaj je rovaš in kakšno vlogo igra v vasi že več kot tristo let. V zidanico namreč vsaka hiša v vasi pripravi malo pred Martinovim petnajst litrov mošta, ki ga negujejo v skupni kleti. Čez leto, ko se družijo v zidanici, beležijo zapiske z zarezi na deščico s hišno številko. Če popijejo več kot deset litrov, morajo ob letu vrniti od viška petdeset odstotkov od preveč popitega. Kar visok davek!

Pošteno ogreti od poletne vročine ter vseh dobrot smo se srečno vrnili domov, veseli, da smo spoznali še en lep del naše domovine ter prijazne rojake, ki živijo v neposredni sosesčini Hrvatov.

GOLICA

Letošnja pomlad je s svojo toploto letos nekoliko prehitevala. Travniki v dolinah so bili že sredi maja vsi v cvetju. Marsikje so že kosili in seno spravili v bale ali kozolce. Sneg se je po karavanških vrhovih že večinoma stopil, zato je bilo malo upanja, da nas bodo sredi junija še počakale bele narcise, posebnost te naše 1835 m visoke gore.

A so nas počakale do predvidenega dne. V vasi pod Golico jih je res nekoliko prekrila množica regratovih lučk, a takoj nad naseljem so bili travniki vsi beli od ključavnic, kot jim tukaj pravijo. Vmes pa so se ponekod pokazale rumene pogačice,

ki so delale močno konkurenco običajnim zlatičam. Še več je bilo tega gorskega cvetja na višini 1500 m, kjer se neha gozd. Tu so imeli fotografi dovolj dela. Marsikdo je hotel v dolino odnesti dokaz, da je uspel priti do teh gorskih lepotic. Množica pohodnikov se je okrog planinskega doma nastavljala soncu, cele kolone obiskovalcev pa so se vile proti vrhu gore. Če se ne bi v triglavski smeri začelo oglašati zamolklo grmenje, bi se nikomur ne mudilo v dolino. Tako pa je bilo bolje upoštevati vremenarjeve nasvete in se vrniti do avtomobilov. Na poti domov so nas spremljali bliski, gromi, pljuski, a to nas ni več ganilo, saj smo bili pod varno

streho. Prijetno utrujeni smo se prepustili varni vožnji mladega voznika in še pred drugo pošiljko neurja prispeli pod domačo streho.

Narcis je mnogo v Sloveniji še v drugih krajih, na okoliških grebenih Golice, Na Slavniku in Vremščici, v Prekmurju, a poseben sloves so znali ohraniti le na Golici, kjer vsako leto potekajo turistične prireditve in izberejo tudi miss narcis. Kljub temu, da so bile te prireditve že mimo, je bilo obiskovalcev Golice neverjetno veliko, kat da gre za kakšno romanje.

TRAVNIK IN KOMEN

Tisto julijsko soboto se je čez noč močno shladilo, kar se nam je zdelo prav ugodno za hojo v ne previsoke gore. Tudi nevihte so obljubljali šele za popoldne, oziroma na večer. Toda že dopoldne na začetku ture nas je presenetilo z neverjetnim hladom. Tolažili smo se z ogrevanjem ob hoji navkreber.

Pot smo pričeli na pašniku planine Vodule, do kamor smo se pripeljali po ozki gozdni cesti in odcepu za Snežno jamo. Markirana pot nas je vodila večinoma po gozdu in po dobrih dveh urah zmerne hoje smo zagledali planinsko postojanko. Oskrbnik nas je povabil v svojo družbo in nas pogostil z junijskimi lepoticami, zgodnjimi hruškami, ki jih je prinesel od doma. Po malici smo pot nadaljevali proti kamnitemu Komnu. Vmes so nas ustavljale rumene šentjanževke in arnika, koncert pa so nam ves čas delale ptice. Pri kapelici pod vrhom smo se nekoliko ustavili, se vpisali v knjigo pohodnikov, a se zaradi hladu in slabe vremenske napovedi nismo dolgo mudili. Vračali smo se deloma po isti poti, le do razglednega stolpa vrh Travnika smo se morali malo potruditi po strmi stezi. Razgled so nam zakrivali vedno gostejši

in temni oblaki. Čim smo se približali koči, je že začelo deževati. Ploho smo preživeli ob topli malici in varnem zavetju ogrete kočice. Medtem se je zlilo in lahko smo suhi nadaljevali pot do izhodišča. Ko smo seštevili prehojeni čas, se je številka približala sedmici.

Nemalo presenečeni smo si ogledovali šipe

avtomobilov, ki jih je nekdo slabo pomil, pravzaprav le razmazal. Kdo drug bi to storil kot krave, ki so se pasle v bližini in jih je privabila mokrota na šipah. Veseli smo bili, da so se lotile avtomobilov le z jeziki. Zdaj smo še bolj razumeli opozorilni napis na tabli, da parkiramo na lastno odgovornost.

PECA

Kralja Matjaža že dolgo nismo obiskali. Ali še vedno spi, ali se že prebuja, mu je brada že kaj zrasla, je med nami junak, ki bi ga prebudil? Taka in podobna vprašanja smo si zastavljali, ko smo se vozili proti Podpeci, kjer smo pričeli vzpon.

Z listja so padala debele kaplje, saj je pred našim prihodom močno deževalo. Deževje je sicer prenehalo, a so goste megle še vedno prekrivale pokrajino. Kazalo je na izboljšanje, zato smo po kratkem počitku

v Domu pod Peco nadaljevali pot proti vrhu. Med opazovanjem modrih zvončic, rožnatega rododendrona, nizkega ruševja in drugega drobnega cvetja smo po slabih dveh urah ugledali vrh. Prav tedaj je sonce posesalo megle in razkrila se je kamnita gmota, na njej pa precej obiskovalcev. Tudi pogled v dolino je bil dober. Vpisali smo se v knjigo, se fotografirali v dokaz, da smo osvojili dvatisočaka, zaradi hladu pa smo se kar kmalu obrnili in se po isti

poti spustili do kočice. Tam smo se podprli s toplo malico, se odžejali ter se napotili do Matjaževe votline. Še vedno je spal in se ni zmenil za vsiljivce, ki motijo njegov mir. Nato smo se vrnili do avtomobilov. Pot domov nam je razsvetljevalo sonce, ki je pokrajino ob Meži neverjetno polepšalo. Veseli smo bili, da se zaradi turobnega dopoldneva nismo zadržali le v planinski koči.

Jožica Krajnc,
Planinsko društvo Železar Štore in Društvo upokojencev Štore

NEKAJ BESED O DELU IN ŽIVLJENJU V PGD ŠTORE V LETU 2011

Slovensko prostovoljno gasilstvo je nacionalno bogastvo in fenomen, ki je v svetu redkost. To je citat naslova s strani Gasilske zveze Slovenije, na internetni strani www.gasilec.net. Če razmislimo o tem, ugotovimo, kako globoko v srce sežejo te besede.

Gasilska društva so društva, ki so drugače organizirana oziroma je članstvo razdeljeno na operativne gasilske člane in gasilske člane.

Čisto na kratko in razumljivo - mladi do 16 let so med mladinci (ali pionirji), nato postanejo člani ali članice gasilskega društva in v zrelih letih postanejo strarejši gasilci in gasilke gasilskega društva. Vsi, ki dopolnijo 16 let, lahko postanejo gasilski pripravniki in v roku dveh let (kar velja tudi za vse do 61 let - moški, oziroma 53 let - ženske) opravijo začetni tečaj za gasilca in nadaljevalni tečaj za gasilca. Po tem lahko postanejo člani operativne enote gasilskega društva. Še nekaj citiranih besed, iz zgoraj omenjenega članka.*Operativna organiziranost gasilskih enot mora zagotavljati stalno operativno pripravljenost gasilskih enot za izvajanje javne gasilske službe. Usklajena mora biti z merili za razvrščanje in opremljanje gasilskih enot. Pri tem moramo vztrajati na njihovi ustreznosti kadrovske popolnitvi in

opremljenosti. Gasilske enote, ki kadrovske ne izpolnjujejo zahtev meril, jih morajo v zakonskem roku dopolniti. V kolikor jim to ne uspe, se ustrezno prekategoriizirajo v nižje kategorije. Pri prekategoriizaciji gasilskih enot v kategorijo 1a se mora zagotoviti pokrivanje teritorija skupaj z višje kategorizirano gasilsko enoto.*

Če želimo, da gasilsko društvo Štore zagotovi delovanje v skladu z zakoni in predpisi,

vabimo vse zainteresirane, da se nam pridružijo ob četrtek od 18. do 20 ure, seveda v gasilskem društvu Štore, lahko pa tudi v PGD Prožinska vas ali PGD Svetina.

Kot vsako leto, se bo tudi letos v mesecu oktobru odvijala vaja mesec požarne varnosti, dan odprtih vrat, predstavitev po naseljih.....

Leon Vrzel

SPOŠTOVANI STARŠI

Dnevi hitro minevajo in že smo zakoračili v september. Konec je brezskrbnosti počitniških dni, pričela se je šola in z njo povezane mnoge skrbi. Skrb, da bo naš šolar v šolo in iz nje prišel varno, je le ena izmed mnogih, a zagotovo najpomembnejša.

Starši in vozniki ne smemo pozabiti, da otroci do desetega leta starosti še niso telesno in duševno razviti do stopnje, da bi bili zanesljivi in popolnoma predvidljivi udeleženci v prometu, v katerega se vključujejo ob prihodu v šolo in odhodu domov. Že zanimiv klepet s prijatelji ali kužek na drugi strani ceste ga lahko zavede do nenadne spremembe smeri hoje ali teka čez cesto. Zato je pomembno, da

otroke pričenmo čim hitreje učiti ustreznega vedenja v prometu ter mu predajati lastne izkušnje o pasteh v prometu.

Zgled je najhitrejši in najboljši način, da svojega otroka naučimo zelenega ravnanja. Otroci ves čas pozorno opazujejo naše ravnanje in ga poskušajo posnemati. Izkoristiti moramo vsak sprehod, vožnjo, pot v mesto ali kolesarjenje in otroka z lastnim zgledom privajati na pravilno vedenje in ravnanje na cesti. Pri tem pa ne smemo pozabiti, da otroci slabše presojujejo hitrost in razdaljo približujočih se vozil, da so majhni in zato nimajo enako velikega vidnega polja kot odrasli, da je njihova zbranost le kratkotrajna in so zelo podvrženi vsem motečim vplivom, ki bodo v trenutku izzvali njihovo nepričakovano reakcijo. Pomoč, nadzor in zgled so najučinkovitejša orodja za zagotavljanje varnosti manjših otrok, seveda pa je nujno potrebna tudi posebna skrbnost voznikov pri vožnji skozi naselja in mimo šol.

Učenje otroka mora potekati postopno in s praktičnimi prikazi. Za praktični prikaz uporabimo domače okolje in ga povedemo

po poti v šolo in nazaj. Zlasti mlajši otroci ne znajo posploševati, zato ga moramo poučiti o vsakem prehodu posebej. Otroka opozorimo na pravilno ravnanje in na morebitne nevarnosti. Vsa dejanja je potrebno večkrat ponoviti, napotki naj bodo nazorni in jasni, doslednost pravilnega vedenja v prometu pa moramo ohraniti tudi v dneh, ko ne izvajamo aktivnega učenja, saj nas otroci ves čas opazujejo.

Otroke oblačimo v svetla oblačila, na voljo so številni odsevnik svetlobe, v prihajajoči jesenski megli pa nikar ne pozabimo na kresničko, še zlasti, če mora otrok hoditi ob cesti, kjer ni pločnika.

Vsak otrok je svet zase, ima svoje skrivnosti in svoja veselja. Dovolimo jim, da so v svojem otroštvu srečni in čimbolj brezskrbni, z lastnim trudom poskrbimo za to, da bo njihov svet varen in ga bodo z veseljem raziskovali. Vam in vašim otrokom želim varno udeležbo in srečo v vsakdanjem prometu.

Rudi Kresnik,
vodja policijskega okoliša

KAKTUS RAKETA

V dneh, ko doživljamo temperaturne presežke, sem si ogledal še en presežek na območju naše občine. Gre za kaktus, ki se vzpenja visoko v nebo. V višino meri že skoraj pet metrov in pol. Svoje ime, kaktus Raketa, pa je dobil po obliki, saj je do nedavnega raslo samo eno steblo in spominjalo na raketo.

In kje se nahaja ta čudoviti kaktus? Podati se je potrebno v Kresnike. Na domačiji Kresnik ga lahko vidite, postavljenega ob hiši, od maja pa nekje do novembra. Potem pa ga previdno spravijo v hišo, kjer kaktus »prespi« zimo. Takrat občutijo tudi njegovo težo, ki se vrti okrog 100 kilogramov. V Slovenijo so ga prenesli leta 1979, ko je bila hči stara 5 let, iz sosednje Hrvaške. Takrat je meril kakšnih 20 cm, sedaj pa se vzpenja do tako mogočnih višav. Letno jih obdari z 12 ali 13 cvetovi. Cvet je moč občudovati samo en dan. Cveteti je začel pred štirimi leti. Kljub svoji mogočnosti pa ni zahteven za vzdrževanje, saj ga je potrebno le tu in tam malo zaliti.

Če bi ga radi videli v živo, se odpravite na kakšen sprehod. Ne bo vam žal.

Dušan Volavšek

SKRITI TALENTI

Pravijo, da je vsakomur že v zibelko položena nadarjenost za določeno stvar. Veliko ljudi svoj potencial vidno izkoristi, nekaj pa je takšnih, ki jim to ni bilo dano in potem ustvarjajo za svojo dušo. Prav slednje bi radi predstavili v tem prispevku.

Poldi Jurkošek je eden izmed vaščanov Svetine, ki je svoje življenje vzel z vesele plati. Na izletih, ki jih organizira Društvo upokojencev Štore, je še posebej veselo, če je zraven Poldi. Pripovedovanje »vicev« mu leži, saj gre vsem na smeh že, ko spregovori.

Pa to ni edina njegova vrlina. Zelo rad se ukvarja z lesom.

Poldi s svojo družino živi na majhni kmetiji v Kanjucah. Idilična brunarica ob robu gozda spominja na pravljice. Gospodarsko poslopje, obdano z veliko dekorativnega lesa, je nekaj posebnega, poseben pa je tudi smerokaz za Šentrupert, ki je prav tako iz lesa. Vse to in še več so naredile pridne Poldijeve roke. Poldi se spominja let, ko je kot mladenič 10 let hodil peš na delo v Laško. Kar šest ur na dan je prehodil od doma do Laškega in nazaj. Po odsluženju vojaškega roka pa se je zaposlil v Železarni Štore in tudi na to delo hodil peš vse do izgradnje ceste. Najhuje je bilo pozimi, takrat ko je bilo pozimi še veliko

snega. Pravi, da je kljub temu, da je bil veliko zdoma, našel čas, da je ustvarjal kaj iz lesa. Pletel je koše, košare, izdeloval je celo kmečke vozove. Pove, da je v hiši vse, kar je iz lesa, narejeno z njegovimi rokami. In če ti dovoli, da pokukaš po hiši, imaš zagotovo kaj videti.

Sicer pa Poldi pravi, da ni stvari, ki je ne bi znal popraviti, tudi elektriko, čeprav ga je včasih kaj streslo. Z nasmehom pove, da

če stoji na suhi podlagi, mu še elektrika ne pride do živega. Da je Poldi res nekaj posebnega, vedo tudi vaščani od blizu in daleč, ki ga poiščejo, ko rabijo kakšno popravilo. Ko ga pobaram, ali bi kaj iz lesa naredil tudi za morebitne radovedneže, se nasmehne in pravi, da kaj malega bi že šlo. Res izjemen je tale samouk Poldi Jurkošek.

Ivanka Tofant

PLEŠASTI IBISI – SVETI PTIČI V KOMPOLAH

Zadnje dni v avgustu sta na sosedovem travniku pristali dve motorni padali. Ko smo povprašali, če potrebujejo kakšno pomoč, sta nam avstrijska prostovoljca povedala, da sta iz Salzburga in da spremljata ptiče, ki pa so se nad našimi kraji razkropili. Predvidevajo, da so temu krive kanje, ki jih veliko jadra tod okoli. Utaborili so se na travniku Borovšakove kmetije, kjer so ptice po nekaj dneh zopet priklicali v kletke. Gre namreč za ogroženo vrsto ptic plešasti ibis – egipčanski sveti ptič, ki v naravnem okolju živi samo še v Maroku in Siriji. Že 10 let se trudi ekipa Waldrapteama zagotoviti preživetje tega eksotičnega ptiča. Mlade ptice so vzgojili v živalskem vrtu in jim potem z motornimi padali pokažejo selitveno pot pred zimo v toplejše kraje. Umetno vzgojeni ibisi so navajeni na ljudi in za let na dolgo pot iz Salzburga do južne Toskane v Italiji niso najbolj pripravljeni. Na dan preletijo do 40 km, potem pa morajo počivati. V Kompolah so bili 15 dni, kjer so živeli v kletki. Nekajkrat na dan sta jih prostovoljki Štefi in Danijela spustili na prosto, da so si nabrali hrano in preletavali v njuni bližini. Dodatno so jih hranili z mletim mesom, ker med preletom izgubijo na telesni teži. Zanimivo je, kako se vseh 15 ibisov odziva na klice. Vsaka ptica ima namreč svoje ime in jih potem tudi po imenih kličejo v kletke, kjer prostovoljki veliko časa preživita med njimi. Posebnost tega taborjenja pa je bila, da ibisi niso želeli iz Kompol. Dvakratni poskus, da odletijo, ni uspel, ibisi so se po nekaj kilometrih vrnili nazaj na Borovšakov travnik. Po 15 dneh so jih prostovoljci v kletkah odpeljali do Ljubljane v upanju, da ibisi ne bodo znali nazaj v Kompole. Za Kompolčane so bili ti ptiči atrakcija,

za prostovoljce pa prijetno druženje s krajani. Štefi in Danijela sta bili nadvse zadovoljni nad prijaznostjo in dobroto Marjane ter Stanka Borovšaka in prevajalca Janija Štora.

Ob odhodu smo jim zaželeli srečno pot, ki bo še dolga. Morda pa bo ekipi Waldrapteama uspelo, da naselijo ibise

po Evropi v naravno okolje. Pred 500 leti naj bi ti sveti ptiči živeli tudi na Krasu, kjer so upodobljeni v cerkvi sv. Trojice v kraju Hrastovlje.

Ivanka Tofant

EDINSTVENO V SLOVENIJI - MAROF S FRESKAMI NA PEČOVJU PRI ŠTORAH

V občini Štore pod mogočnim Srebotnikom ob Bojanskem potoku ležita zaselka Laška vas in Pečovje. Področje je bilo že zgodaj

poseljeno, saj prvi ostanki poselitve Laške vasi (skeleti, nakit, posoda) segajo že v 6. stoletje. Dragocene najdbe, srebrne uhane,

ogrlice iz raznobarnih steklenih jagod in fragmente posod hranijo v pokrajinskem muzeju v Celju in v muzeju v Gradcu.

Arheološko najdišče Laška vas.

Marof s freskami

Detajl s freskami

Naša pozornost je namenjena dvema arhitekturno zelo zanimivima stavbama, ki prav tako stojita na Pečovju pri Štorah. To je kozolec, ki je žal že podrt in je imel letnico 1780, in marof (gospodarski objekt) s freskami. Obe stavbi sta nekoč pripadali istemu lastniku in sta stali na naslovu Pečovje 3. Pri marofu gre za edinstven primer v Sloveniji, kjer so na gospodarskem posloplju še ohranjene freske. Lastnik ga je prvotno imel za

kaščo, v kateri je hranil žito, koruzo, fižol. Pred zadnjo prezidavo sta bili tu še soba in kuhinja. Marof je do nedavnega imel tudi dimnik, ki ga je lastnik zaradi popravila strehe zazidal. Motivi na freskah so danes komaj opazni, še pred tremi leti je bil na freski križ in podoba Križanega, sv. Florjan in še nekaj podob, ki se žal ne vidijo več. Krajan se spominja samo sivomodre barve fresk. Hiša ima tudi neobičajen obok, kar priča, da je imel objekt nekoč drugo

namembnost. V kleti je ohranjen vodnjak, nekoč pa je bila tam tudi lončena peč s kotlom. Lastnik je peč podrl, kotel pa še hrani pred hišo. Domačini se spominjajo, da je bila tu tudi gostilna. Kmetija je poleg hiše in marofa obsegala še dva kozolca. V smeri proti gozdu stoji kozolec, ki je imel prizidano kmečko peč, kjer so ženske peklo kruh. Nekoč so imele večje kmetije pogosto takšne peči za peko kruha. Tudi to leseno posloplje je imelo sobo za bivanje.

Pečovje 3 - hiša Lorger - Sivka

Portal s sprednje strani hiše Lorger - Sivka z letnico 1858

Hiša z zadnje strani

Zadni portal z monogramom MV

Domačini so povedali, da je bila tu nekoč zelo velika kmetija. V župnijskem uradu cerkve sv. Florijana na Teharjah je v arhivskem viru Status Animarum (Zapisniku duš, op. prev.) kot lastnik posestva na Pečovju 3 naveden priimek Zapečnik, kar se ujema z domačim imenom Zaplc oz. pri Zaplšk, ki se ga domačini še spominjajo.

Kot naslednja lastnika sta navedena Franc Stomer (Skomenj), datum 2. 8. 1858, in Marija Ravnjak, datum 2. 7. 1863. Imela

sta več otrok: Karla, Franca, Marijo, Janeza, Agnes in Jožefa. Poleg omenjenih je bilo na kmetiji še nekaj dekel in hlapcev: Andrej Lenard, hlapec, Helena Šmaher, dekla 1870, Franc Hrastnik, Frančiška Zupanc, dekla, Franc Kompolšek, 1859, Marija Šumlak, 1848, Frančiška Zupanc 1898.

V arhivskem viru Status Animarum je zapisano, da je leta 1858 prevzela posest tovarna. Poleg navedbe je tudi priimek Pečnik. Sklepamo lahko, da je

posest kupila tovarna za svoje potrebe. Bruno Andrieu, eden prvih lastnikov in avtor načrtov tovarne, je posest kupil od kmetov Pečnika in Olšnška (Hertiš, 1995). Zapečnik in Pečnik bi lahko bila ista oseba. Kmetija je bila zaradi večjega števila objektov za bivanje primerna tudi za delavce in njihove družine. Domačini se še spominjajo, da so tu še po koncu 2. svetovne vojne bivali delavci. Oba rudnika so dokončno zaprli med leti 1950 in 1960.

Podrti kozolec, 1780

hiša Jesenek, nekoč Vizjak

Letnica 1868 in monogram M. V., hiša Jesenek, Vizjak

H kmetiji je spadal še kozolec z letnico 1780, ki so ga kasneje prenesli ob glavno cesto Štore - Pečovje, na mesto, kjer se cesta odcepi proti Laški vasi. Kozolec je bil v registru ZVKDS in je bil naveden pod številko Laška vas 6A. Imel je še posebej zanimivo konstrukcijo s prostorom za spravilo sena (štulbuhom) pod streho. Delal ga je isti mojster kakor pečovski kozolec (kozolec družine Jesenek, nekoč Vizjak). Žal so ga pred dvema letoma podrti, ker se je nevarno nagibal proti cesti. Po pripovedi domačinov je bil poleg kozolca vhod v rudnik Pečovje. Poleg

kozolca je bila separacija, kjer so premog prečiščevali. Danes na tem mestu stoji hiša družine Oberžan. Od kozolca do domačije Flis je bila speljana ozkotirna železnica, po zapisu v zborniku (Hertiš, 1995) vse do Železarne. Tu so bili po štirje vozički za prevoz premoga, imenovani hunti. V neposredni bližini je nekoč stanoval mizar Jurc, ki je delal ročaje krampov za železarno.

Glede na dejstvo, da je hiša pripadala tovarni in po opisih, da je bil rudnik s tovarno v svojem času najpomembnejši na spodnjem Štajerskem, poleg rudnika

v Pečovju je zajemal še druge rudnike, lahko sklepamo, da je bilo v tej hiši leta 1858 ustanovljeno rudarsko glavarstvo, prej rudarski komisariat. Ob reorganizaciji so ga spremenili v revirski rudarski urad, ki je bil podrejen rudarskemu glavarstvu v Celovcu (Hertiš, 1995). To bi lahko opravičevalo arhitekturne posebnosti, ki se kažejo v tej hiši in na marofu.

Danes je to posestvo Lorgerja starejšega, nekoč pa je tu stanoval Martin Sivka, ki je hišo po 2. svetovni vojni dobil v last, ko se je vrnil iz Dachaua. Ko je hiša prešla v last Martina Sivke, so tu še stanovali delavci železarne. Kasneje so delavci počasi zapustili posestvo, v katerem je ostal Martin s sestro Micko. Delavci so še obdelovali posestvo. Ko je Martin (Tine)

umrl, je posest predal hčeri, poročeni Lorger, Micka pa nečakinji Margareti Šuštarč (Meti). Lorger je podrl sadna drevesa, zato je začela zemlja plaziti in domačini so morali zgraditi oporni zid.

Poleg te hiše je pod lastništvo železarne na Pečovju spadalo še več hiš. Ohranili sta se še domačiji pri Mirku Nikoliču in Gračnarju. Stara hiša, ki je bila poleg hiše Mirana Jurkoška, pa je bila pred kratkim podrt. Po pričevanju domačinov naj bi tu imela železarna (oz. rudnik) svoje pisarne.

Pečovje se ponaša tudi s hišo znanega sadjarja Mihe Vizjaka (21. 9. 1814 - 17. 3. 1892). Stoji na posestvu Jesenek, po domače Pečovšek. Miha Vizjak je ustanovil prvo zasebno drevnico v celjskem

okrožju. Sadike je naročal pri nemških drevsničarjih v Gradnerdorfu na Saškem, sadil je jabolane (karolina, burghartova, arleanska in baumannova reneta), hruške (maslenka, pastorjevka) in češnje (črne, bele, rožnordeče hrustavke). V Celju in Gradcu je dobil dve srebrni in tri zlate kolajne. Cesar ga je leta 1864 odlikoval s srebrnim križcem s krono za zasluge, kar vidimo na monogramu nad vrati. Leta 1936 mu je teharska sadjarska podružnica odkrila na rojstni hiši spominsko ploščo (Orožim, 1975).

Če primerjamo monograma na portalu hiše Jesenek, pri Pečovšek in hiše sadjarja Mihe Vizjaka in hiše Sivka - Lorger, ugotovimo, da imata obe iste kratice MV (Miha Vizjak). Je to naključje?

Notranjost hiše Sivka Lorger in sedanji lastnik.

Notranjost hiše Sivka Lorger

Pozivam krajanje, da če imajo še kakšno zanimivo informacijo o marofu, naj se oglasijo.

Za posredovane informacije se

zahvaljujem ZVKD Celje, Boženi Hostnik, županu občine Štore Miranu Jurkošku, krajanom Jožetu Kraglju - Joku, Branku Ožeku, Pepci Škoberne, Francu Trafeli,

Karlu Holcingerju, upravi Železarskega muzeja na Teharjah ter gospodu župniku Mihi Hermanu iz župnije sv. Martin na Teharjah.

Marlenka Drevenšek

VIRI

- Hertiš, I., Cvelfan, B., Goropevšek, B., Oder, K., Rihter, A. (1995). Kresnike, Lipa in Pečovje v časih, ko Štor še ni bilo. V Štore: Od agrarnega zaselka do industrijskega kraja. Štore: Muzej novejšje zgodovine Celje in Izobraževalni center Železarne Štore.
- Kolar, B. (2003). Pod varstvom Marije Snežne in svetega Lovrenca. Svet Lovrenc nad Štorami: Župnijski urad.
- Orožim, J., Arzenšek, Š., Belej, M., Berger, P., Černak, F., Gorišek, C., Gradišnik, F., Haler, F., Ivančič, Z., Jazbinšek, J., Kajba, A., Kavka, F., Krajnc, S., Krajnc, E., Kramer, J., Knez, P., Logar, V., Mackošek, A., Nečemar, B., Ocvirk, S., Pečar, O., Plevnik, S., Pišek, A., Primc, A., Senčič, S., Sitar, F., Sruk, V., Starc, M., Šturbej, A., Trafela, F., Urbancič, J., Vršič, R., Veber, T., Voga, T., Volavšek, M., Zakonjšek, N., Zelič, F., Žmahar, I. (1975). Slovenske železarne. Štore: Železarna Štore. Železarna Štore.
- Kragelj, J. (2010). Zgodovina Laške vasi. Štore: samozaložba.

MUZEJ JUŽNE ŽELEZNICE V ŠENTJURJU

Muzej južne železnice v Šentjurju je odprt že deset let in v tem času si ga je ogledalo že izjemno veliko obiskovalcev. Zanimivo je še nekaj drugega, da je ogromno obiskovalcev prav iz sosednje Avstrije. To je hvalevreden podatek in pa dejstvo, da oni zelo spoštujejo tehniško dediščino in verjetno je še v njih ostalo nekaj tiste čarobne nostalgije iz časov Avstroogrske monarhije, kamor smo nekoč spadali tudi mi. Baje so bili tisti časi takrat zelo lepi, nekako bidermajerski. Železnica je dajala temu še poseben čar. Svojo zaljubljenost do železnic sem opisal tudi v svoji knjigi. Nenazadnje je bil moj ded železničar in je služboval na Grobelnem. Bil je kretničar v tisti mali železničarski leseni uti pred postajo. Moj oče se je rad večkrat pohvalil, da so v tistih časih imeli relativno visok

standard, saj je bila to državna služba. Ustanovitelju železničarskega muzeja v Šentjurju g. Mihu Bučarju in seveda občini Šentjur, ki je prispevala znatna finančna sredstva, gre zahvala, da se ta tehniška zgodovina ohranja. Pred časom sem v enem izmed svojih člankov omenil g. Miho Bučarja. Naslov članku sem dal »Šentjurski velikani«. Med te velikane sem upravičeno uvrstil tudi njega. Menim, da je bila moja odločitev čisto na mestu in popolnoma pravilna. Muzej je vreden ogleda in ga priporočam vsakemu, ki mu zgodovina nekaj pomeni. Prav zaradi tega ta članek namenjam tudi bralcem Štorskega občana, da si bodo morda kdaj le ogledali ta čudovit muzej. V njihovih kletnih prostorih pa so tudi prostori vinogradniškega društva iz Šentjurja.

Glede na mojo ljubezen do zgodovine in tehniške dediščine me malo boli srce, ker tudi mi v naših železarskih Štorah nimamo v bližini železniške postaje razstavljene kakšne lokomotive.

Pa toliko lokomotiv smo imeli v vsej svoji zgodovini v lasti železarne, ki so prevažale po železniških tirih za svoje potrebe vse od rude, jeklenega odpada, do končnih izdelkov. Kakšna neizmerna škoda, da smo jih za vedno izgubili. Nekatere so na veliko srečo le uspeli ohraniti.

Če bi katera od njih krasila prostor pred železniško postajo v Štorah, bi bil pogled nanjo veliko lepši in zanimivejši kot pa na tiste razmetane kupe hlodovine.

Srečko Križanec

ORGANIZACIJA SESTANKA

Najpogostejši poslovni dogodki so sestanki, seje, konference, srečanja, seminarji in delavnice. Pri tem se lahko zberejo samo delavci znotraj organizacije, lahko pa tudi zunanji obiskovalci.

Če se sestane skupina poslovnežev, ki o nečem razpravlja ali sklepa, rečemo temu poslovni sestanek. Ta skupina ima nek skupen interes in bi rada dosegla nek skupen cilj (npr. vsi zaposleni na dermatološkem oddelku se sestanejo, da bi ugotovili, kako povečati število ambulantnih pregledov glede na kader in sredstva, ki so na voljo).

Obstajata dve osnovni vrsti sestankov: informativni in urejevalni. Informativni so namenjeni posredovanju informacij med udeleženci, urejevalni pa so namenjeni iskanju novih zamisli, urejanju zadev. Jaz se udeležujem informativnih sestankov, kjer nas predstojnica seznanja z novimi postopki, s potekom načrtov, projektov za naslednje leto, s poročili o delovanju naše ambulante in oddelka ...

Ugotovila sem, da je za strokovno izvedbo sestanka potrebna dobra priprava in učinkovita organizacija ter udeležba. Ker ima na sestanku vsak možnost spregovoriti, pride do izmenjave mnenj, zato je potrebna strpnost vodje sestanka in udeležencev. Rešitve nastalega problema ne najdemo vedno takoj, pogosto je potrebno sestanek ponoviti. Po sestanku poskrbimo za zapisnik, ki vsebuje sklepe z roki, ki so določeni vršilcem sklepov. Dva do tri dni po sestanku pošljemo udeležencem čim bolj strnjeno obliko zapisnika oz. ga obesimo na oglasno desko, kjer je na vpogled vsem.

Naj naštejemo nekaj pomembnih vprašanj in predlogov, ki nam bodo v pomoč pri izvedbi sestanka:

1. Kdaj sklicati sestanek?

Poslovni sestanek skličemo, ko bi radi razrešili neko pomembno zadevo, katere rešitev je vezana na skupino ljudi in ne na posameznika. Sestanek mora upravičiti porabljen čas in stroške.

2. Kaj zajemajo priprave na sestanek?

Pred organiziranjem sestanka se mora poslovna sekretarka natančno informirati o naslednjem:

- kdaj naj bi le-ta potekal in koliko časa bo potekal (čas pričetka in predvideno uro zaključka),
- koliko bo povabljenih, od kje bodo (imena, priimki in funkcije udeležencev; če prihajajo iz drugih krajev, poskrbi za njihovo namestitve),
- obvesti telefonista in vratarja, ki dobi seznam udeležencev,
- v kakšnem prostoru bo potekal sestanek (glede na št. udeležencev, dnevni red in način dela); prostor je prej potrebno očistiti in prezračiti,
- vedeti mora, ali je udeležencem poleg vabil potrebno poslati še drugo gradivo (vabila pošlje 5-7 dni pred sestankom, če udeleženec ne stanuje v kraju sestanka; udeleženci morajo potrditi svojo udeležbo oz. poslati svojega namestnika),
- kdo bo vodil sestanek,
- kakšna tehnična oprema je potrebna (npr. diaproyektor); pred pričetkom mora delovanje preveriti za to pristojna oseba ali poslovna sekretarka,
- ali bo potrebno naročiti hrano in pijačo (pijača: kava, sokovi, mineralna voda; če je za udeležence predvideno poslovno kosilo, ga rezervira glede na pričakovan čas trajanja sestanka ter poskrbi za prevoz do restavracije),
- morda pripravi ogled kakšne znamenitosti (če bo sestanek potekal več dni),

- kdo bo vse to plačal,
- koliko je razpoložljivih sredstev za sestanek.

3. Sestavni deli zapisnika so:

- oznaka sestanka, čas in kraj,
- prisotni in odsotni,
- dnevni red,
- kratek povzetek razprave in sklepi s poimensko navedbo oseb, ki jih bodo izpolnile,
- na koncu podpis zapisnikarja in osebe, ki je vodila sestanek.

4. Potek učinkovito organiziranega sestanka:

- sestanek se začne ob dogovorjenem času,
- dnevni red je točno določen, točka razno skrčena na minimum,
- vnaprej je določen čas, ki bo porabljen za vsako točko dnevnega reda (sestanek tik pred kosilom ali na koncu dneva),
- na sestanek so vabljeni le odgovorni in nujno potrebni ljudje (npr. če so neposredno odgovorni in imajo vpliv pri obravnavani zadevi; imajo informacije in jih težko dobimo drugje; imajo pristojnosti, da prevzamejo obveznosti za razrešitev ali izvrševanje predloga skupine),
- udeležencev med sestankom ni dovoljeno motiti,
- nujna sporočila se dostavijo pisno tajnici v dogovoru s telefonistom,
- če se poslovni sekretarki zdi, da razprava izstopa iz okvirjev dnevnega reda, diskretno opozori vodjo sestanka,
- čim hitreje po sestanku se poskrbi za zapisnik, ki mora vsebovati pomembnejše izjave udeležencev, ki sodijo v dnevni red in sklepe; paziti je treba na roke, ki so določeni izvršilcem sklepov,
- dva do tri dni po sestanku je potrebno poslati udeležencem čim bolj strnjeno obliko zapisnika.

JESENSKA OPRAVILA V ZELENJAVNEM IN SADNEM VRTU

September ali kimavec je zadnji poletni mesec, ki ga večina ne jemlje kot poletje. Temperature se znižajo, dan se skrajša in 23. septembra nastopi jesen. Sedaj je čas, ko se večina opravil nanaša na pobiranje in shranjevanje pridelka. Sadovnjak je poln zrelih jabolk in hrušk, ki nas bodo ob pravilni hrambi razveseljevale še dolgo v zimo.

Mesec oktober ali vinotok je mesec, ko kmetje pospravljajo še zadnjo koruzo in pripravljajo njive na setev ozimnih žit ali počitek preko zime. Gozdovi se počasi barvajo v jesenskih barvah. Tudi vrt začnemo počasi pripravljati na zimo, na počitek.

Zelenjavno - zeliščni vrt

Sejemo zimsko solato, špinačo, redkvice in motovilec. V prvem tednu septembra že lahko zasadimo gredo jagod (sajenje novih gredic v vrtovih se priporoča vsako tretje leto). Zemlji dodamo kompost in jo dobro zalijemo. Tla med jagodami pokrijemo z zastirko, da zmanjšamo izhlapevanje vode. Sadimo rabarbaro, zimski česen, spomladansko zelje. Redno pobiramo pridelek. Kjer ostane zemlja prazna, posejemo gorčico ali enoletno deteljo, da bo rahljala in izboljšala tla do pomladi – zeleno gnojenje. Če bomo nizek fižol po obiranju obrezali in zalili, bo še enkrat rodil. Fižolovih in grahovitih rastlin ne izpulimo, temveč odrežemo tako, da korenine ostanejo v zemlji – z dušičnimi gomoljčki bodo izboljšale zemljo. Rastline paradižnika z nedozorelimi plodovi odrežemo pri tleh in obesimo v toplem prostoru z vrhom navzdol. Paradižniki bodo na toploti počasi dozoreli.

Pozno korenje, zeleno in rdeče zelje pustimo v zemlji do prvega mraza.

Peteršilj in drobnjak posadimo v lončke in ga prenesemo na toplo, da bomo lahko vso zimo imeli svež pridelek. Na mraz občutljiva zelišča prekrijemo z listjem ali smrekovimi vejami.

Pred prvo zmrzaljo poberejo vsa zelišča,

ki ne preživijo zime, in jih shranimo. Zelišča, ki preživijo zimo (lovor, rožmarin) izkopljejo ter posadimo v posodo, ki jo pustimo na prostem do prve slane. Sedaj je pravi čas za sajenje večletnih zelišč, ki lahko rastejo na prostem, da se bodo že sedaj zakoreninila. Preko zime jih zaščitimo. Zelišča, ki so se preveč razrasla, razdelimo in ponovno posadimo.

Sadovnjak

Opravila v tem mesecu so namenjena predvsem obiranju sadja: jabolka, hruške, maline, šipek ... Jabolka in hruške obiramo tako, da plod zavrtimo. Pecelj se bo odlomil ob veji. Sadežev, ki nimajo peclja, ne shranjujemo, temveč jih takoj porabimo. Sadja ne pobiramo enkrat, temveč v skladu z zorenjem na drevesu. To pomeni,

da lahko eno drevo obiramo tudi teden dni. S plodovi delamo previdno in pazimo, da jih ne obtolčemo ali poškodujemo. Vsa poškodovana (obtolčena, bolna, črviva) jabolka dajemo posebej in jih namenimo takojšnji uporabi. Za zimo shranjujemo popolnoma zdrave plodove. Jabolko je zrelo takrat, ko je obarvana vsaj tretjina pečk.

Pospravimo tudi orehe, ki jih ne trgamo z dreves, temveč pobiramo odpadle plodove. Obrežemo ribez in maline ter sadimo robide in maline. Mesta, kjer bomo sadili nove grmovnice in drevesa, pripravimo s kompostom.

Mojca Korošec

(vir: različna strokovna literatura)

ŽUPAN OBISKAL JUBILANTE

Iskreno se zahvaljujem županu Miranu Jurkošku in predsedniku DU Štore Mirku Vešligaju za njun obisk, darilo in izrečene lepe želje ob moji osemdesetletnici.

Prisrčna hvala, Ivan Medved

Iskreno se zahvaljujem županu Miranu Jurkošku in predsedniku DU Štore Mirku Vešligaju za njun obisk, darilo in izrečene lepe želje ob moji osemdesetletnici.

Iskrena hvala, Angela Jošt

Ob mojem 80. rojstnem dnevu, ki sem ga dopolnila 19. maja letos, sta me z lepimi željami obiskala župan Miran Jurkošek in Marija Lamut.

Obema se iz srca zahvaljujem za čudovit šopek, lepo darilo in prijetno urico našega druženja.

Iskrena hvala, Ana Kregar

Letos 13. junija me je življenje ponovno obdarilo, saj sem dočkala častitljivih 90 let. Recept za dočakano tako lepo starost je bilo pri meni trdno delo in skrb za družino.

Najprej so mi praznovanje pripravili moji dragi sorodniki in prijatelji v domači hiši hčere Darinke in zeta Karlija, ki mi oba nudita ljubezen, toplino in vso potrebno nego ter pomoč. Da je bilo praznovanje še toliko lepše, sta me na domu obiskala prav na ta dan, ko sem praznovala 90. rojstni dan, župan Miran Jurkošek in predsednik DU Štore Mirko Vešligaj. Zelo sem bila vesela takšnega posebnega obiska.

Vsem vam iskrena hvala, ker ste počastili moj praznik, ker ste delili trenutek življenja z menoj, ker ste prinesli radost v naš dom in nasmeh na moja usta, ker ste mi zapisali eno najlepših strani v mojo knjigo spominov.

So stvari, ki delajo svet lepši in so ljudje, ki ga zmorejo napolniti z radostjo.

Hvala vam!

Pavla Potočnik

Pavla Potočnik ob županovem obisku

Župan na obisku pri Vidi Majoranc iz Kompol

SREČANJE STAREJŠIH PRI SV. JOŽEFU

Prostovoljci projekta Starejši za starejše pri Društvu upokojencev Štore so tudi letos organizirali srečanje za tiste starejše, ki se ponavadi držijo bolj doma in ne hodijo na izlete. Tiste, ki so želeli, smo odpeljali od doma do Sv. Jožefa, kjer smo imeli mašo po namenu. Zelo lep obred je opravil župnik iz Teharij.

Za skupno kosilo je bilo poskrbljeno tudi pri Sv. Jožefu. Koliko prijetnega, mogoče tudi nekaj manj prijetnega smo si imeli za povedati. Leta pač prinesejo svoje in včasih ti zgodbe, ki jih piše življenje, sežejo prav do srca. Kar nekaj udeležencev je bilo takšnih, ki svoje znance vidijo samo enkrat letno na naših srečanjih. Zato ni bilo čudno, da so me nekatere ženičke pocukale za rokav in mi zaupale, da si želijo, da bi takšna srečanja bila vsaj

dvakrat letno. Upam, da bomo te želje lahko upoštevali, saj je tako prijeten občutek, da si nekomu polepšal dan in da bo

o tem dnevu še zagotovo nekaj časa razmišljal.

Ivanka Tofant

SLADOLEDNI PIKNIK

V Domu Lipa smo si zaželeli sladolednega piknika. Organizirali smo ga drugi petek v juniju na domskem vrtu. Pripravili smo nekaj glasbe, ki je dajala dogodku pečat prijetnega vzdušja, in seveda sladoled.

Še vedno se lahko ljudje v teh slabih časa zanesemo na prijaznost, dobrosrčnost ljudi.

Podjetja Rustika ter Ledo sta se odzvala naši prošnji in nam podarila veliko sladoleda. Tako smo se lahko petkovo dopoldne sladkali.

KORUZNI PIKNIK

V prejšnjem mesecu si je marsikdo privoščil bodisi pečeno ali kuhano koruzo. Koruza je bogat vir vitaminov in mineralov. To žitarico so najprej gojili v Južni in Srednji Ameriki, danes pa je priljubljena po vsem svetu.

Tudi v našem domu smo stanovalcem popestrili dan s koruznim piknikom. V popoldanskem času so se stanovalci zbrali na domskem vrtu, kjer je potekalo skupno druženje ob kuhani koruzi, popečenih jabolkih ter prijetni glasbi.

Snežana Batljan

NOVA SETEV ZNANJA, VREDNOT IN VERE

Šolski zvonec je spet priklical mladež v klopi in pred table. Nekateri so se razveselili novega šolskega leta, drugi menijo, da so počitnice vedno prekratke in da bi raje še ostali doma.

Učenje, znanje, točke, čim višje ocene ... Tako skušajo starši in učitelji spodbujati otroke, da bi zavzeto poslušali, sodelovali pri pouku in osvojili znanje. Vsak dan slišimo, kako pomembno je znanje: kako pomembno je razumeti in govoriti tuje jezike, kako pomembna je matematika, fizika, kemija; brez računalništva pa se že skoraj ne da več živeti. Vsekakor drži: znanje je velika vrednota v moderni družbi in najbrž bo v prihodnje še bolj. Odpira nam pot k sedanjim in prihodnjim tehnikam, informatiki, ekonomiji ... **Toda, ali je res vse razum? Kaj pa srce?** Ob vsej ihti sedanjega časa lahko hitro pozabimo nanj. Vsak dan in kar naprej pogrešamo vrednote, tarnamo, da so človeški odnosi hladni in neprijazni, boleče ugotavljamo, koliko ljudi je depresivnih, brezvoljnih, obupanih, zapitih zasvojenih. Vsi ti navadno ne pogrešajo znanja, ampak toplino, prijaznost, upanje, ljubezen in vero. Za srečo v življenju pač ni dovolj le razum, ampak še kako potrebujemo srce, potrebujemo prijateljstva, solidarnost, potrpljenje, smisel, upanje, veselje. Ko začenjamo spet novo obdobje učenja, nikar ne spreglejmo teh dobrin duše. Vsekakor bomo morali kaj storiti za to, da bi naši mladi skladno rasli: telesno, razumsko in duhovno.

Upam, da so mimo časi, ko so vodilni šolniki poudarjali, da šola le poučuje, ne pa vzgaja. Zadnja leta čutim, da se po šolah spet malo bolj trudijo za boljšo vzgojo, korektno vedenje in dostojno ravnanje. To si že upa izreči minister in drugi odgovorni. Najbrž so jih spodbudile žalostne razmere po nekaterih šolah, kjer morajo za red skrbeti varnostniki, da so otroci varni pred svojimi vrstniki. Pot do zrele osebnosti, ki bi ne le imela veliko znanja, ampak bi to znanje pošteno, odgovorno in v lepem medsebojnem odnosu prav uporabljala, je zahtevna. Zdi se, da vedno bolj težavna. A prav zato tudi vedno bolj nujna.

Verska vzgoja predstavlja vsekakor zelo pomemben delež k rasti osebnosti. S spoznavanjem in poglobljanjem vere v Boga in z vključevanjem v skupnost župnije želi Cerkev preko verouka pomagati mlademu kristjanu živeti

Kristusov evangelij sredi sveta. To pa pomeni neko spoznanje v veri in življenje po vrednotah. Sodobni človek je čedalje bolj vpet le v materialno razsežnost in krutost tega vidnega sveta. Zato težko odkriva globljo, duhovno resničnost, smisel življenja in Boga. Verni starši imate pravico in dolžnost, da otroka vzgajate v veri in mu z besedo, molitvijo in zgledom kažete pot k Bogu. To ste obljubili pri krstu svojega otroka. Dobro pa se zavedamo, da tega ne zmorete sami, da je to mogoče le v skupnosti, v povezanosti z Bogom in v občestvu Cerkev. Duhovniki, katehetje in katehistinje smo zato tukaj, da bi vam pri tem pomagali, toda ne moremo delati mimo vas ali brez vas. Nekdaj so starši svojim otrokom posredovali vsebino vere že v najnežnejših letih, jih naučili moliti in z njimi redno prihajali k maši, še preden so otroci šli v šolo in k verouku. Mlajše generacije večinoma v svojem otroštvu niso bile deležne kvalitetne verske vzgoje doma, verouk pa so zaradi različnih razlogov mnogi tudi neredno obiskovali. Zato je še toliko večja potreba, da v verski vzgoji otrok in mladih tesno sodelujemo duhovniki, katehetje in starši.

Zato vas v začetku novega obdobja iskreno vabim, da redno spremljate svojega otroka pri njegovem delu v šoli in tudi pri verouku. Brez vašega sodelovanja je vse naše katehetsko delo brez trajne vrednosti in ga vzame čas, kot majsko sonce spomladanski sneg.

Prepričan sem, da nikomur od staršev ni čisto vseeno, kako bo z njihovim otrokom, kako bo vzgojen, kakšen bo kot odrasel človek. Vsi želijo, da dobro. Toda mnogi se premalo trudijo, da bi svojemu otroku pomagali prav odrasti. Krščanski starši imate svojo veliko priložnost in odgovornost pred Bogom, da dajete svojemu otroku tudi zgled korektnega krščanskega življenja, da greste z njim k sveti maši, da z njim molite in mu pomagata pri rasti v zrelo krščansko osebnost. Verska vzgoja ni samo v znanju, temveč v celoti življenja. Od koga pa se sicer mladi lahko nauči verovati, če ne od nas? Pri tem vam bomo v župniji po svojih močeh pomagali.

Duhovnik Chino Pezzoli, ki vodi zvezo družin zasvojenecv z mamili je vse življenje posvetil mladim ljudem, ki so si uničili mladost in zelo ranili s tem tudi svoje družine. Iz svojih bogatih izkušenj dela z zasvojenici je napisal

zanimiv članek z naslovom: DESET ZAPOVEDI, KAKO SE OTROK NE VZGAJA. Svoja spoznanja je strnil v 10 zanimivih ugotovitev, česa kot starši ne smete početi.

1. Že od otroštva mu dajte vse, kar hoče imeti; naj ve, da ga bosta morali družina in družba vzdrževati.
2. Če zakolne, grdo govori, če ne uboga, če se upira vašim napotkom, mu ne smete ničesar reči. Vedno se mora on čutiti v središču pozornosti!
3. Ne dajte mu nobene človeške in duhovne vzgoje. Ne obremenjujte ga s pravili in življenjskimi vodili, temveč ga prepuščate samega sebi.
4. Pospravite za njim vse stvari, ki jih pušča okrog: knjige, čevlje, obleke. Naredite vse, kar bi moral storiti on, da se bo navadil neodgovornosti.
5. Starši se pred njim pripravajte: enkrat naj ga brani eden, drugič pa drugi. Njegove napake morate jemati kot otročarije.
6. Dajte mu ves denar, za katerega prosi. Ne dopustite, da bi ga sam zaslužil. Bodite ponosni, da vaš otrok ne počne ničesar, da se zabava.
7. Vaša hiša naj bo bogata: otrok naj ima ogromno oblek, mama naj mu pripravlja odlična kosila, mu čisti kopalnico pospravljajo posteljo ...
8. Vedno ga zagovarjajte pred sosedi, pred učitelji, tudi pred policijo, delodajalcem, ki ga je odslovil. Vedno so vsi proti vašemu otroku!
9. Vedno ga opravičujete in recite, da so bili spet krivi le drugi.
10. Če vas bo pozneje, čez leta, vaš otrok preziral in zaničeval, vzkljknite že znani stavek: »Vse sva zgrešila!«

NIKAR SE NE DRŽIMO GORNJIH ZAPOVEDI!

Dragi starši in otroci. Želim vam uspešno, veselo in zavzeto šolsko in veroučno leto. Naj obogati razum in srce in naj nas poveže v skupni skrbi za dobro.

Miha Herman, župnik na Teharjah

TOPEL SPREJEM NA OŠ ŠTORE

Junija 2011 smo morali zapustiti naše prostore, ker se je pričela prenova in razširitev vrtca Lipa v Štorah.

Naš nov, prijazen in topel »dom« smo našli v OŠ Štore in v enoti Kompole, kjer so učitelji in učenci pokazali veliko dobre volje in nam odstopili svoje prostore.

Poleg dveh že obstoječih skupin v pritličju šole smo najmlajši zasedli še tri razrede v

drugem nadstropju.

Pet skupin, že obstoječima so se pridružile še tri najstarejše skupine iz vrtca Lipa, pa je svoj »dom« našlo v enoti Kompole, kjer so nam dobrega srca odstopili kar celo šolo. Učenci enote Kompole pa so se preselili na svojo matično šolo v Štore.

Vsem na OŠ Štore in vsem v enoti Kompole se iz srca zahvaljujemo za topel sprejem in

razumevanje, s čimer so nam omogočili nemoten potek dela in pogumne korake v svetlo prihodnost. Hvaležni jim bomo še dolgo potem, ko se bomo vrnili v prenovljen in razširjen vrtec Lipa.

Kristina Ludvik Lošdorfer

VRTEC V ŠOLI

Proti koncu junija je bilo vse pripravljeno za veliko selitev v šolske prostore, saj je bilo potrebno vrtec popolnoma izprazniti. Tako je šola zaživela že v času šolskih počitnic, saj je vrtec v tem času že dobival drugo obliko. Otroci večjih težav s prilagajanjem niso imeli, spremembo prostora so zelo pozitivno sprejeli. Vsak dan so z zanimanjem opazovali različna dela na gradbišču, idej za simbolno igro in posnemanje jim ni zmanjkalo.

Počitnice so se iztekle in prišel je prvi september... Kljub gneči na cesti, parkirišču in hodnikih je bilo vzdušje pozitivno in otroci so z zanimanjem opazovali velike učilnice, ki so se spremenile v igralnice. Otrokom je v igralnicah všeč veliko prostora, ki ga lahko izkoristimo za gibanje in različne aktivnosti. Bolj kot igralnice pa je bilo otrokom pomembno ponovno srečanje z drugimi otroki, ki so ga bili po

počitnicah zelo veseli. Po prvih obrisanih solzicah se je kaj hitro iz kotičkov med igro slišal glasen smeh in zadovoljstvo otrok. Prve dni smo izkoristili za navajanje na nove prostore - igralnice, sanitarije, garderobe in stopnišča. Stopnice so postale naše vsakdanje spremljevalke in naše delo je potrebno usklajevati s šolskimi odmori.

Vse to pa ne pomeni, da bomo prikrajšani... S potrpežljivostjo bodo tudi za najmlajše otroke stopnice premagljive in skupaj se bomo veselili novih uspehov. Kljub temu, da se v novih prostorih počutimo dobro, pa se neskončno veselimo dokončanja gradbenih del v vrtcu in trenutka, ko se bodo v novem vrtcu spet zaslišali glasovi naših malih nadebudnežev.

Do takrat pa se bomo vzpenjali na prstke in skozi okno opazovali žerjav in dogajanje na gradbišču ter se v simbolni igri tudi sami preizkušali v konstruiranju iz različnega materiala in postali pravi mali gradbeniki.

Mihaela Jelenc, vrtec Lipa

NOVIM DOGODIVŠČINAM NAPROTI

Prvega septembra se je pričelo novo šolsko leto. Nekateri smo kar težko dočakali ta dan.

Kot že mnogo let doslej je tudi letos sedem otrok iz Kompol in okoliških vasi prvič sedlo v šolske klopi. Letos se je za kompolske prvošolce to zgodilo kar na centralni šoli, saj smo prostore naše podružnične šole za dva meseca »posodili« otrokom iz vrtca Lipa.

Prvo negotovost in morebitno zadrego so našim nadebudnežem pregnali drugošolci

iz Štor, ki so vsem prvošolcem pripravili kratek sprejem z igrico in pesmicami.

Nato smo si ogledali šolo in prostore, v katerih so bili nekateri otroci prvič ob vpisu. Najbolj jih je zanimalo, kje bo njihova učilnica in ali bo v njej tudi kaj igrač. Ko sem jim odprla vrata in jih skupaj s starši povabila, naj vstopijo, je bila njihova radovednost potešena. Hitro so našli vsak svoj prostor, se posedli in se s pomočjo igrice drug drugemu predstavili. Čas je hitro mineval. Še nekaj obvestil

staršem, fotografiranje in hitro domov, da pripravimo šolske torbice za prvošolske avanture.

Nekdo je rekel, da otrok raste v takšnih svetovih, ki rastejo z njim, v njem in oblikujejo njegovo osebnost. Naj bo ta svet iskren, varen in odprt za radovedne in vedoželjne otroške oči.

Breda Korošec

KOLENDAR DOGODKOV DRUŠTEV OBČINE ŠTORE

ORGANIZATOR PRIREDITVE	DOGODEK	KDAJ	KJE	KONTAKT
Konjeniško društvo Štore	gledališka predstava	oktober 2011	prostori konjeniškega društva - Gajska hosta	041/ 644 363
KD Štore Vokalna skupina Lipa	Sodelovanje na srečanju starejših občanov v Štorah	oktober 2011	Štore	03/ 577 10 16
Društvo malega nogometa Štore	občinska liga malega nogometa Štore - 20. krog	7. 10. 2011 17:30 - 20:30	Štore	041/ 720 549
PGD Štore	gasilsko tekmovanje starejših članov in članic za memorial Štefana Krumpaka	8. 10. 2011 15:00	igrišče pri gasilskem domu Štore	/
NK Kovinar Štore	8. krog SNL NK Kovinar : NK Rakičan	8. 10. 2011 15:00	športni park Lipa	ales.mak@gmail.com
TD Štore	Almini dnevi	9. 10. 2011 9:00	Svetina	051/ 605 414
Društvo malega nogometa Štore	občinska liga malega nogometa Štore - 21. krog	14. 10. 2011 17:30 - 20:30	Štore	041/ 720 549
Vsa društva v občini Štore	kostanjev piknik na Lipi	15. 10. 2011 10:00	Lipa	03/ 780 38 40
Društvo malega nogometa Štore	občinska liga malega nogometa Štore - 22. krog	21. 10. 2011 17:30 - 20:30	Štore	041/ 720 549
Občina Štore, ŠKD Rudar Pečovje in ŠD Kovinar	otroški gledališki abonma "Štorček"	21. 10. 2011 17:00	kulturni dom Štore	03/ 780 38 40
PGD Prožinska vas	taktična gasilska vaja gasilskih društev Prožinska vas, Svetina in Štore	21. 10. 2011 17:00	Štore	/
NK Kovinar Štore	10. krog SNL NK Kovinar : NK Aha Emmi Bistrica	22. 10. 2011 15:00	športni park Lipa	ales.mak@gmail.com
TD Štore	noč čarovnic	31. 10. 2011 18:00	športni park Lipa	051/ 605 414
TD Štore	potopisno predavanje	november 2011	prostori TD	051/ 605 414
NK Kovinar Štore	12. krog SNL NK Kovinar : NK Zreče	5. 11. 2011 15:00	športni park Lipa	ales.mak@gmail.com
Občina Štore, vinogradniško društvo Polič in ŠKD Rudar Pečovje	martinovanje	11. 11. 2011 od 14.00 naprej	trgovski center Mercator Lipa	03/ 780 38 40
PD Železar Štore	Haloška pot	13. 11. 2011	Štore - Haloze	041/ 927 370
Občina Štore, ŠKD Rudar Pečovje in ŠD Kovinar Štore	otroški gledališki abonma "Štorček"	25. 11. 2011 17:00	kulturni dom Štore	03/ 780 38 40
LPZ "Bojansko"	tradicionalni letni koncert za občane (vstop prost)	26. 11. 2011 18:00	kulturni dom Štore	/
PD Železar Štore	Donačka gora	26. 11. 2011	Štore - Donačka gora	041/ 927 370
ŠKD Rudar Pečovje	Barbarin pohod	3. 12. 2011	Pečovje - Trobni dol	041/ 353 404
Občina Štore, ŠKD Rudar Pečovje in ŠD Kovinar	otroški nastop z obiskom Miklavža	4. 12. 2011	kulturni dom Štore	03/ 780 38 40
Konjeniško društvo Štore	miklavževanje	6. 12. 2011	Štore	041/ 644 363
PD Železar Štore	zaključni izlet	17. 12. 2011	Štore - Celje	041/ 927 370
PGD Prožinska vas	božično-novoletni koncert z bazarjem	17. 12. 2011 18:00	gasilski dom Prožinska vas	/
TD Štore in LPZ "Bojansko"	božični večer v Laški vasi	22. 12. 2011	Laška vas - Žlajfa	051/ 605 414
Občina Štore, ŠKD Rudar Pečovje, TD Štore in ŠD Kovinar	lutkovna predstava in obisk Božička z darili	23. 12. 2011	kulturni dom Štore	03/ 780 38 40
TD Štore	silvestrski pohod na Srebotnik	31. 12. 2011 dopoldan	Štore - Srebotnik	051/ 605 414

Organizator si pridržuje pravico do možnosti spremembe programa.

VABILO

**Turistično društvo Štore
vabi vse otroke in mlade po srcu,
da se udeležijo rajanja čarovnic,
ki bo v ponedeljek, 31. oktobra, ob 18. uri
na travniku pri košarkarskem igrišču na Lipi.**

**Pridite, čaravnice bodo za vas
skuhale čarovniški napoj
in pripravile grozljive sladkarije.
Skupaj boste plesali z metlami
in se neskončno zabavali!**

Čaravnice turističnega društva Štore

Občina Štore, vinogradniško društvo Polič Štore in ŠKD Rudar Pečovje.

**VABIJO
NA**

MARTINOVANJE,

ki bo v petek, 11. 11. 2011, od 14.00 ure dalje
pred trgovskim centrom Mercator na Lipi,
kjer boste lahko degustirali mlado vino vinogradniškega društva Polič.

Za popestritev bodo poskrbeli člani Pihalnega orkestra štorskih železarjev.

Vabljeni.

Spoštovani!

*Vsa društva u občini Štore vabimo občane,
da se nam u soboto, 15. 10. 2011, od 10. ure naprej
pridružite na 2. bazarju društev - »kostanjevem pikniku«
na igrišču na Lipi, kjer vas bomo z veseljem pogostili.*

Uljudno vabljeni!

Otroški gledališki abonma »ŠTORČEK«

v kulturnem domu Štore

Sezona 2011/2012

Informacije: občina Štore, 03/ 780 38 40, 031/ 367 730, tajnistvo@store.si

Čarobni klobuček

21. 10. 2011 ob 17.00

Potepuh na obisku

25. 11. 2011 ob 17.00

Mačji sejem

20. 1. 2012 ob 17.00

Mizica, pogrni se!

17. 2. 2012 ob 17.00

Čebelica in pajek

13. 4. 2012 ob 18.00

Vpis abonmaja za leto 2011/2012
do 21. 10. 2011, cena: 15 EUR
(cena vključuje vseh pet predstav).
Cena posamezne predstave: 5 EUR.

<p>Cena abonmaja otroci: 15 EUR Cena abonmaja starši: 15 EUR Cena posamezne predstave: 5 EUR</p> <p>Spremljevalci otrok do drugega leta starosti imajo brezplačen vstop.</p> <p>Predprodaja vstopnic: občina Štore in 1 uro pred pričetkom predstave</p> <p>Info: 03/ 780 38 40, 031/ 367 730, tajnistvo@store.si</p>	<p>NAGRADNO ŽREBANJE:</p> <ul style="list-style-type: none">- 5x vstopnica za otroški gledališki abonma za sezono 2011/2012 (vključuje vseh 5 predstav)- 10x vstopnica za ogled predstave Čarobni klobuček- 15x vstopnica za ogled predstave Potepuh na obisku	<p>Nagradno žrebanje ni pogojeno z nakupom abonmaja ali posamičnih kart. Za sodelovanje v nagradnem žrebanju je potrebno izpolniti kupon in ga poslati na naslov: Občina Štore, Cesta XIV. divizije 15, 3220 Štore s pripisom »Otroški gledališki abonma«. Žrebanje bo potekalo v ponedeljek, 17. 10. 2011, v prostorih občine Štore. Organizatorji in njihovi družinski člani ne morejo sodelovati pri nagradnem žrebanju. Nagrajence bomo o prejetih nagradah pisno obvestili. Posredovane osebne podatke bomo obdelali skladno z Zakonom o varovanju osebnih podatkov in jih uporabili izključno v namene nagradnega žrebanja.</p>
---	---	---

Organizatorji: občina Štore, SKD Rudar Pečovje in SD Kovinar Štore

NAGRADNI KUPON

Ime in priimek: _____

Naslov: _____

Datum rojstva: _____

Tel. št. staršev/skrbnikov: _____

E-naslov staršev/skrbnikov: _____

Almini dnevi na Svetini

srečanje svetovnih popotnikov 2011

petek, 7. oktober, ob 8.30 uri

- likovna kolonija otrok

nedelja, 9. oktober, ob 10. uri

- tekmovanje v kuhanju golaža
- podeželska tržnica
- kmečke igre

Vabimo vas, da se s svojo ekipo udeležite tekmovanja v kuhanju golaža v kotličku. Tudi če se tekmovanja ne boste udeležili, nas samo obiščite in se sprehodite po podeželski tržnici, se pomerite v kmečkih igrah, poizkusite zmagovalni golaž in si oglejte čare ene najlepših hribovskih vasic v Sloveniji.

Turistično društvo Štore

Udarniška ulica 10, 3220 Štore

telefon: +386(0) 70 899 152

turisticno.drustvo.store@gmail.com

Prijava in informacije:

- tel.: 070/ 899 152 (Emil)
- emil.kacicnik@gmail.com

